

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

THE MEN OF EVERGREEN MOUNTAIN

THEIR Secret HIDEAWAY

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR

FRANKIE LOVE

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

their secret hideaway

EVERGREEN VALLEY'İN ADAMLARI

FRANKIE AŞKI

contents

[Telif Hakkı](#) [Hakkında](#)

1. [Tilki](#)
2. [Tabitha](#)
3. [Tabitha](#)
4. [Tabitha](#)
5. [Tilki](#)
6. [Tilki](#)
7. [Tabitha](#)
8. [Tilki](#)
9. [Tabitha](#)
10. [Tilki](#)
11. [Tabitha](#)

[Yazar Hakkında](#)

copyright

Telif hakkı © ve 2024 by Frankie Love

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

Frankie Love'dan ücretsiz buharlı bir okuma almak için [BURAYA](#) tıklayın!

about

Bu iş adamı orman aşığı bu kıza aşık olduğunda zıt kutuplar birbirini çeker.
Sert ve hızlı bir şekilde aşık olurlar, ama Fox'un Tabitha'yı sır olarak
saklamasının bir nedeni var mıdır?
Ailesini ondan saklıyor ve daha da kötüsü... Gerçek
ortaya çıktığında, çok geç olacak mı?

*Burası, erkeklerin kadınlarını yatağa atmaya hazır olduğu vahşi, bereketli
topraklar.*

Takılmak ya da tek gecelik ilişki yok.

Burada, Evergreen Dağları'nda erkekler son derece sadıktır.

Burada aşk ömür boyu sürer.

BİR tilki

"Bu durum için fazla güzel giyindiğini bilmelisin, Fox." Bear kamyonunun bagaj kapağının kenarında oturuyor, elinde bir şişe gazoz, yarı içilmiş. "Pantolonunda delik bile yok."

Uzun bir iç geçirdim. Kırsal bir çiftçi pazarı için mi? Evet, bir başparmak gibi göze çarpıyordum. Temiz ve pırıl pırılım, düğmeli kot gömleğim, yeni kesilmiş saçlarım ve daha taze bir yüzüm var. Genelde biraz kirli sakal bırakırım ama babam son toplantılardan biri için görünüşümü korumamda ısrar etti.

Ne de olsa tahtın varisi benim.

Olmak istemesem bile.

Bu durum, giysilerine çok iyi bakılmış olmasına rağmen yıllardır giyiyormuş gibi görünen yaşlı Ayı ile kıyaslandığında daha iyi anlaşılıyor. Her şeyin yıpranmışlığını ve çizmelerinin içine işlemiş kiri görebilirsiniz.

"Buraya neden geliyorsun ki? Seni genelde çiftçi pazarlarına gelirken görmüyorum," diyor Bear. "Süper taze ürünler için kaşıntın mı var?"

Gülüyorum. "O kadar da değil, hayır. Biraz alacağımdan eminim, ama esas olarak annemin bir keresinde buraya gelirken aldığı huckleberry reçelini almak için buradayım. Bunun gibi başka bir şey bulamadığını ve canının çok çektiğini söylüyor."

Bear sırtıma bir tokat attı. "Peki, manzaranın ve seslerin tadını çıkar. İnsanlar seni şehirli sanacak ama yine de yeterince iyiler."

"Ben burada büyüdüm, Ayı. Bana bir uzaylı gibi davranmak zorunda değilsin." "Sadece söylüyorum. Herkes seni hatırlamayacak. Çok azı hatırlayacak.

Muhtemelen sana da benim verdiğim boku verirler."

"Bu çok güven verici, Bear. Gerçekten."

Bear'ın yanında büyüdüm. Hunter ve Hawk'la da. Büyürken kendi küçük grubumuzduk, ayrılmaz kankalardık. Sonra babam biraz para kazandı ve biz de hemen birkaç yıllığına taşındık. Lisenin çoğunu onlarla birlikte kaçırdım, ama sonra babam iş için Evergreen Vadisi'ne geri döndü ve pençelerini bölgenin derinliklerine doğru kazmaya başladı.

Sadece bu sefer, ailemizin net değeri eskisinden yaklaşık bin kat daha fazla.

Para sizin hakkınızda pek bir şey değiştirmemeli, ancak eski arkadaşlarımdan uzaklaşmış gibi hissetmekten kendimi alamıyorum. Onları çok seviyorum ve hala kardeş gibi görüyorum ama onların da aynı şekilde hissedip hissetmedikleri konusunda şüphelerim var.

Bear ve ben pazara doğru ilerliyoruz. Etrafımızdaki insanlar ürünlerini satıyor. Elma en yaygın ürün ve pek çok çiftçinin kendine has ürünleri var. Bir sürü patates ve havuç da var, annem en taze malzemelerden iyi bir dana yahnisi yapmayı sevdiği için almayı düşündüğüm kocaman patatesler.

Reçel satan bayanı bulup birkaç kavanoz alıyorum ve o da bunları taşımak için dikkatlice bir bez torbaya koyuyor. Çok nazikti, gezimin geri kalanında yarım düzine reçel kavanozunu kollarımda taşımak garip olurdu.

Çeşitli yiyecek maddelerinin kokusu da havayı dolduruyor. Çok iyi olduğu kesin olan patates kızartmalarının, dönerlerin, kendi domuzlarından, ineklerinden ve tavuklarından elde edilen sosislerden yapıldığına emin olduğum bol miktarda sosisli sandviçin kokusunu alıyorum. Şehirden sarsıcı bir değişim ve söylemeliyim ki burayı çok özledim.

Bear'ın elinde iki sosisli sandviç ve bir külah dolusu kıvırcık patates kızartması var, sanki lanet bir karnavaldaymışız gibi. Bu kadar güzel göründükleri için onu suçlayamam ve ona baktığımda bana omuz silkiyor. "Ne var? Bu Char için de. Buna bayılacak."

Sırıtiyorum ve başımı sallıyorum. "Hala sıcakken ona götürmeliyim o zaman."

"Savvy ve diğer arkadaşlarıyla birlikte, sanat ve el işi malzemelerinin olduğu bir stantları var."

Çiftçi pazarının diğer ucuna gidiyoruz. Burası yenmesi amaçlanmayan her şeyi satan insanlarla dolu. Çok sayıda dokuma yorgan, ince işlenmiş kazaklar ve gömlekler. Hunter bazen burada kendi marangozluk işlerinden bazılarını satıyor, her ne kadar yaptıklarının çoğu sadece

kendisi ve ailesi. Yaşlı büyükanne Diana'nın battaniyelerini geçtikten sonra, nihayet hem Hunter'ın hem de Bear'ın yeni eşlerine ulaşıyoruz.

"Seni gurme, zanaatkâr, ev yapımı organik bir sosisli sandviçle baştan çıkarabilir miyim bebeğim?" diye soruyor ve sosislerden birini karısına uzatıyor.

"Sosisli sandviçler organik olabilir mi?" Hediyesini kabul ederken şöyle diyor.

"Biliyorsam ne olayım. Ama eğer buralardansa, bakkaldan alacağın her şeyden çok daha iyidir."

Sahne ne kadar büyüleyici olsa da, dikkatim çok daha ilginç bir şey tarafından hızla dağıtılıyor.

Boynunda sattığı kolyeye çok benzeyen bir kolye olduğu için kendi eseri olduğundan emin olduğum vitrinlerden birini süslemeye çalışıyor. Uzun, vahşi bukleler halindeki saçları güneşin öptüğü bal renginde, başını hareket ettirdikçe sallanıyor, ela gözlerinin benimkilerle buluşmasına izin veriyor ve içlerindeki altın ve yeşilin ipuçlarını görmeme izin veriyor, güneş ışığıyla yıkanan orman yapraklarına benzeyen yeşil.

Kahretsin, bana bir şeyler yapıyor. Hayatımda hiç bu kadar şiirsel bir şey düşünmemiştim.

O güzel gözler benimkilerle buluşuyor ve ben biraz hazırlıksız hissediyorum. Bu garip, çünkü kızlar genelde bana bunu yapmazlar. Her zaman herkese karşı süper yumuşak ve süper soğukkanlı davranabildim.

"Hmm?" Dedi. "Ve sen kim olabilirsin?"

Sesinde ruhani bir çekicilik var, sanki yetişkin bir insan kadın kılığına girmiş bir tür fey gibi ve lanet olsun, ne kadın ama. Ona bakmaktan kendimi alamıyorum. Elbisesi kırk yıl öncesinin ikinci el mağazalarından fırlamış gibi, ama onu mükemmel bir şekilde giyiyor. Bu onun kendi tarzı ve o bunu yaşıyor. Ne istediğini biliyor ve bazılarının yirmi birinci yüzyıla ait olmayan bir stil olarak görebileceği bir tarzda kendine olan güveniyle tereddüt etmiyor. Bu bugün, bu onun üzerinde, bu yüzden bu tarzda ve aksi bir söz duymayacak.

Bana doğru bakıyor ve bu da dizlerimin bağının çözülmesine neden oluyor. Yine de kendimi toparlayacağım, saçlarımı geriye atacağım ve ona o eski büyüleyici gülümsememi vereceğim. "Merhaba. Fox Foster, bu güzel kadına adını sorsam çok mu abartmış olurum?"

Güzel kadın kıkırdar. "İstediğin şeyin peşinden gidiyorsun, ha? Bunu sevdim."

"Bu, adınızı sormanın çok fazla olduğu anlamına mı geliyor?"

Sırıtişı genişler. "Hayır. Tabii ki değil. Ben Tabitha. Ve sanırım sen de çocuğun arkadaşlarından birisin?"

"Hiçbiri değil. Hepsi. Hunter, Hawk ve Bear'la geçmişimiz çok eskiye dayanıyor. Neredeyse kardeştik. Sadece bir süreliğine uzaklaşmam gerekti."

Belli belirsiz tanıdık geliyor. Belki de onu Savvy ve Hunter'ın düğününde kısa bir süre görmüşümdür? Tüm o lanet şey öyle bir kasırgaydı ki, bana orada olduğuma dair fotoğraflı kanıt gösterebilirsin ve ben de senden şüphe duyarım.

Sonunda gözlerimi ondan ayırabildiğimde ne sattığını görebiliyorum. El yapımı cam, çeşitli metaller ve benzersiz boyama stilleri. Bunlar çoğu insanın kolye ve yüzüklerle peşinden koştuğu şeyler değildi, bunlar takılarının zenginliklerinden daha fazlasını ifade etmesini isteyen insanlar içindi. Bir küpe aldım. "Bunun benim tarzım olduğunu sanmıyorum ama sanırım annem buna bayılırdı."

Tabitha elimdeki şeye bakmak için yanıma geldi. "Bu biraz kırmızıyla boyanmış, taşlaşmış bir ağaç kabuğu. Ağaç kabuğu dünyayı temsil ediyor, kırmızı ise içinden akmaya devam eden kanı, sonsuzluğun küçük bir kapsülünü temsil ediyor."

Kıkırdıyorum. "Sadece annemin rengi seveceğini düşünmüştüm ama bu fikri de kesinlikle sevecektir."

"Belki bir ara onunla buluşur ve bu konuyu konuşuruz."

Gülümsemem büyüyor. "Otuz saniye önce tanıştık ve sen şimdiden ailemle tanışmaktan bahsediyorsun, ha?"

"Ne yani, bana nasıl baktığını ve her türden evcilleşmemiş düşüncüyü nasıl düşündüğünü fark etmediğimi mi sanıyorsun?" Suçlayıcı tonu büyüleyici sıırıtişından sekti.

"Onlara evcilleşmemiş demezdim, ama sonunda ailemle tanışmanıza neden olacak düşüncelerdi."

"Çok hızlı gitmeyelim," diyor bana yaslanarak. "Bu kadar sağlıklı bir şeye gelmeden önce yapmamız gereken bir sürü kirli, pis ve eğlenceli şey var."

"Oh, evet. Var. Bunlara doğru yolculuğumuza başlarken bana katılmak ister misiniz?"

Çıldırıyor ve ben de onunla birlikteyim.

Bu kız çok özel biri ve düşünsenize, eğer birileri huckelberry reçeli için yanıp tutuşmasaydı onunla asla karşılaşmayacaktım.

İKİ tabitha

Bu FOX denen adam kesinlikle büyüleyici biri ve cazibesini kullandığı ilk kız da ben değilim.

Ama bunu umursayacağımı söyleyemem.

Onda bir samimiyet var. Karşımda havalı görünmeye çalışan çoğu erkek annelerine hediye aldıklarını hemen itiraf etmez ya da sadece ayak işlerini yapmak için orada olduklarını söylemez.

Fox mu? Saklamaya bile çalışmıyor.

Oldukça yakışıklı olması kesinlikle her şeye yardımcı oluyor. Uzun boylu, esmer ve yakışıklı, taş gibi keskin bir çene, delici mavi gözler ve müthiş bir gülümseme. Kelimenin tam anlamıyla geleneksel olarak yakışıklı, ama geleneksel olarak kabul edilmesinin bir nedeni var, cehennem gibi ateşli ve kadınların yüzde doksan beşi bunu beğenecek.

Kendimi her zaman kendi yolunda ilerleyen bir kız olarak düşünmüş olsam bile, Fox'un sahip olduğu çekiciliği bir an bile inkar edemem.

Stoklarımı gözden geçirmeye devam ederken, "Gördüğünüz gibi, sadece kendi zanaatkâr tasarımlarıyla dolu kendi mücevher mağazasını işleten, kendi kendini kurmuş bir iş kadınıyım," diyorum. Bu noktada ona daha fazla şey satmak istemiyorum, ama onunla konuşmaya devam etmeyi her şeyden çok istiyorum. "Sevgili müşterimin ne iş yaptığını sorabilir miyim?"

Fox ani bir gerginlik nöbetine tutuldu. Bunu erkeklerde daha önce de görmüştüm, bugünlerde çok yaygın.

Ellerimi gömleğinin yakasında gezdirip biraz düzeltiyorum. "Eğer iki iş arasındaysan ya da aklıktan ölmek üzereysen seni kaçırmayacağım.

Kendini sanatçılaştır, biliyorsun. Beni potansiyel cüzdanınız değil, siz büyölüyorsunuz."

"Bundan rahatsız olacak bir tipe benzemiyorsun."

"O zaman bu endişe niye? Yetim ezme makinesi tamircisi falan mısın?"

"Hayır. Muhtemelen daha mı kötü? Ben bir gayrimenkul geliştiricisiyim."

Bir kaşımı kaldırıyorum. "Bu belirsiz bir iş unvanı. Neden bana gerçekte ne iş yaptığını söylemiyorsun?"

İç çekiyor. Her ne yapıyorsa, bundan pek de gurur duymuyor. "Evergreen Vadisi'nde arazi satın almak ve sonra da bunları lüks mülklere dönüştürmek için babamla birlikte çalışıyorum."

"Ev inşa etmek kötü bir şey değil," diyorum kollarımı kavuşturarak.

"Lüks kısmını duymamış olmalısınız. Sanırım bu çiftçi pazarında, inşaatı bitirdikten sonra mülkleri karşılayabilecek tek kişi benim."

Ne demek istediğini biliyorum. Sadece arabaları için asansörleri olan yerler.

Tereddüt ediyorum. Yaptığı şey konusunda isteksiz görünüyor ve bu babasının işi. Çocuklar çoğu zaman ebeveynleri ne yaparsa yapsın ona kapılıp giderler ve sadece ahlaki itirazlar yüzünden gerçekten ayrılamayacak kadar maddi olarak onlara bağımlıdırlar.

Ya da bu tür şeyleri gerçekten önemsiyormuş gibi davranmakta iyi olan bir başka çekici zengin çocuk olabilir. Bu da gayet mümkün.

Onun yanından geçip arkasından gelen Hunter ve Hawk'ı görüyorum ve Bear ile Char'ın neşeli sohbetini fark ediyorum. Onların arkadaşlarından biri. Evergreen Valley'de büyümüş, bu yüzden bu küçük kasabayı harika yapan değerlerden bazılarına sahip olmalı.

"Tabitha'yla tanışmışsın," diyor Hunter, "ne kadar yakın olduğunuza bakılırsa onu çabucak tanımaya başlamışsın."

Ellerimi kalçalarımaya koyup başımı sallıyorum. "Ne yani, müşterilerimle dostane sohbetler yapmama izin yok mu?"

"Müşterilerle sohbet ettiğini gördüm," diyor Char, ben de onun yakınlarda olduğunu ve muhtemelen bunca zamandır beni izlediğini fark ediyorum. "Müşterilerle Fox'la konuştuğun gibi konuşmuyorsun."

"Ne zaman bu kadar yargılayıcı oldun?"

Omuz silkiyor. "Sadece seni ve Fox'u düşünmek biraz alışılmadık bir şey," diyor ve bir kızarmış patates yiyip masum masum bakıyor.

"Bir kadın ve erkeğin birbirini tanımasının nesi olağandışı Char? Sana ve Bear'a bakıp 'Vay canına, bu çok tuhaf' diye düşünmedim hiç."

Yüzünde alaycı bir gülümseme beliriyor. "Bu daha çok... bilirsin işte. Sen, zaptedilemeyen, önüne çıkar çıkmaz tüm kuralları çiğneyen özgür ruh... ve o, takım elbise ve kravat dışında hiçbir şeyin içinde doğal görünmeyen zengin adam."

Fox gömleğini düzeltiyor. "Bence bunun içinde iyi görünüyorum," diye itiraz ediyor.

"Çok temiz," diye katılıyor Bear. "Git çamurda falan yuvarlan, yıkamaya at. Yanlış ayarda olduğundan da emin ol. Sonra bu şekilde birkaç kez daha yap. Belki o zaman günlük Evergreen Valley vatandaşının üzerinde çok daha doğal durur."

"Hey, birinin çok temiz kıyafetlerini ona karşı kullanacak değilim," diye ekliyorum. "Evergreen Vadisi'nin tatlı havasından ve ortamından mahrum kalmasına engel olamıyor. Dürüst olmak gerekirse ona acıyorum."

"Eğer yeterince uzun süre kalırsam, eskiden olduğum kadar dağınık ve bronz olacağımdan eminim" diyor.

"Evet, evet, sadece sana bok atıyoruz dostum," diyor Hawk, yanından geçerken Fox'un omzuna yumruk atarak.

Fox elinin tersiyle iter. "Biraz yürüyüşe çıkmak ister misin? Sözde dostlarımızın yargılayıcı gözlerinden uzakta?"

Standıma bakıyorum ve güneşin nasıl batmaya başladığını görüyorum. Çok fazla satış yapamayacağım ve zaten paraya da ihtiyacım yok. "Sanırım bu hoşuma gider. Bana bir dakika verin."

Geri dönüyorum ve her şeyi toplamaya başlıyorum. Her şey birkaç bavula sığıyor, hepsiyle garip bir şekilde yürümek istersem tek seferde taşıyabileceğim kadar.

"Malların bir kısmıyla ilgilenmemin sakıncası var mı?" Büyük bavullarımdan birini alırken sordu.

"Hiç de değil. Minnettarım." Char'a dönüyorum. "Bugünlük kapatma işinin geri kalanını sen yapabilir misin Char? İlgilenmem gereken bir şey var."

"Sorun değil, Tabby," diyor, bir başka kıvırcık kızartmayı höpürdeterek. "Gidip erkeğinle biraz vakit geçirmene izin vereceğim."

"Teşekkürler Char, sen en iyisisin."

Kıkırdıyor. "Biliyorum. Şimdi git. Git kasabadaki yeni adamla vakit geçir. Asi ruhundan geriye kalan son parçayı da at."

Ona şakacı bir zehirle bakıyorum.

Sırf bu yüzden ondan nefret etmeyeyim diye bana yardım etmeye devam ediyor. "Düşünsene, yarın en son moda trendlerini takip ediyor, sadece Top 40 radyo istasyonlarının sana dinlemeni söylediği şeyleri dinliyor ve ünlülerin dedikodularını çok önemsiyor olacaksın."

Fox arabamın büyük bagajını kaldırdı ve park yerine doğru yola çıktık. Kamyonetinin yanında duruyor ve yanında taşıdığı bez çantayı içeri koymak için kapıyı açıyor. Onun aracı olduğunu tahmin ettiğim şeyi inceliyorum.

"Bu biraz kırbaç etkisi yarattı."

"Hmm?" Diyor, kapıyı kapatıp kilitliyor.

"Kamyonun paslı ve pis. Tıpkı buradaki diğer kamyonlar gibi."

"Neden olmasın ki?"

Ona bakıyorum, tüm o süslü kıyafetleri ve lüks bir butikten alınmış gibi görünen saç kesimi.

"İyi bir kamyon iyi bir kamyondur. Hâlâ iyi çalışıyor ve çok fazla bakım yapmam gerekmedi. Hatta büyükbabama aitti."

"Ve şu anki kariyerinize ve statünüze daha uygun bir araç almayı düşünmediniz mi?"

"Babam bana BMW ya da hatta sürücü belgesi almam için baskı yapmaya çalıştı ama bu tür şeyler bana göre değil. Çalışırsa kullanacağım ve bir daha çalışmayana kadar da kullanmaya devam edeceğim."

"Sen çok sıra dışı bir adamsın Fox."

Bana dönüp bakıyor. "Senin gibi bir kızdan böyle bir şey duymak? Bunu bir iltifat olarak kabul edeceğim."

Her şeyi araçlarımıza yerleştirmeyi bitirdik ve geriye sadece o ve ben kaldık. Tipik bir hatchback sedan olan arabama yaslanıyorum. Hala bir şeyler taşıyabiliyorken iyi bir kilometre performansı var ve gerçekten önemsedğim tek şey bu. Fox bana katılıyor, kalçaları benimkilere değiyor. Şimdi saygın, ama bu kadar çabuk bir randevuya çıktığımıza göre, uzun süre saygın kalacağından şüpheliydim.

"Peki, yürümek istediğin bir yer var mı?"

Çenemi ovuyorum. Ona küçük sırrımı göstermeye cesaret edebilir miyim? Bunu yapmak için çok fazla şansım olmadı. Çıktığım erkeklerin çoğu doğayla ilgilenmezdi bile ama içimden bir ses Fox'un farklı olduğunu söylüyordu. Dışarıdan görünmese bile kanında Evergreen Vadisi vardı.

Kendimi arabamdan yukarı itiyorum ve beni takip etmesi için elimle işaret ediyorum. "Hadi gel. Buradan çok uzakta değil." "Ne kadar uzak değil?" "Yaklaşık bir mil, ve eğer gerçekten buralıysanız, bu yürüyüş için çok da uzak sayılmaz."

ÜÇ tabitha

Hayatımın büyük bir bölümünü Evergreen Valley ve en yakın şehri Smithport arasında gidip gelerek geçirdim. Genelde şehirde büyüdüm ama doğma büyüme Evergreen Valley'li olan büyükannemi ziyaret etmek için sürekli şehir dışına çıkıyordum. Bölgeyi çevreleyen sık ormanları, havanın temizliğini, eve döndüğüm sonsuz yoğun hayata kıyasla çok daha küçük bir kasabanın tüm havasını sevmeye başladım.

Bir yetişkin olarak şehri hâlâ evim olarak görüyorum. Pazar günleri merkez parkında ıvır zıvır eşyalarımın çoğunu itiyorum. Yaşamak için fena bir yer değil ama Evergreen Vadisi'ni bilmek bana çok daha fazla perspektif kazandırdı. Büyükannem öldükten sonra da buraya sık sık gelmeye devam ettim. Çok sayıda doğa yürüyüşü, doğa yürüyüşü, ne dersiniz deyin yaptım. Büyükannemin kulübesinin etrafındaki bölgeyi çok yakından tanıdım ve ormanın pek çok sırrını öğrendim.

"Bir süredir yürüyoruz," diyor Fox, ben ona yol gösterirken. "Şikayet etme, tüm bunlar yeni süslü botlarını ve seni bu şehre aitmişsin gibi gösterecek."

Bana şakacı bir bakış attı. Tüm alayları iyi bir mizahla karşılıyor. Kalın bir cilt, bir erkekte bunu severim. Birçoğunun egosunu birazcık dürttüğünüzde büzüşüp patlayacaktır.

Burada olmak beni her zaman heyecanlandırır. Yürüyüş çantamı arabamda hazır bulundururum, sadece böyle anlarda kullanmak için. Genelde sadece benim içindir ama çok uzağa gitmiyorduk ve Fox gibi bir adamın bu kadar çabuk çökeceğini sanmıyorum.

"Ve işte burası," diyorum onu gideceğim yere doğru elimle işaret ederken. Gözlerim tıpkı bu noktayı ilk gördüğümde olduğu gibi açılıyor. Yanımda duran Fox'un da bu manzara karşısında şaşırdığı kesin.

Gerçek bir doğal katedral. Ağaçlar bir gölge örtüsü oluşturmuş, sadece küçük güneş parçaları sanki cennetin ta kendisinden bulutları delip geçiyormuş gibi parlıyor. Ağaçların kalın yaprakları esintiyle hafifçe hışırdıyor. Kollarımı iki yana açarak ilerlerken ormanın yemyeşil kokusu duyularımı süslüyor.

Doğanın zeminini kaplayan yumuşak yosunlar, bir dizi kuru çam ağacına doğru uzanıyor. Konumları itibarıyla sanki ormanın kendisi insanları gelip oturmaya ve buranın sağladığı mutlak dinginliğin tadını çıkarmaya davet ediyordu.

"Vay canına," diyor, içeri giriyor ve etrafındaki her şeyi gerçekten algılayabilmek için olduğu yerde dönüyor. "Bunu sen mi... sen mi yaptın?"

Ellerimi kalçalarımın altına koyup ona ters ters bakıyorum. "Böyle bir şeyi nasıl yapabilirim ki?"

"Bilmiyorum. Ağaçların planlı büyümesi? Belli bir şekilde büyümeleri için tüm çitleri doğru şekilde budamak mı?"

Sözlerini dikkate alıyorum. Sanırım bunların hepsini yapabilirsin. Yıllar süren titiz bir planlama gerektirir, kişisel olarak başarabileceğimi düşündüğümün çok ötesinde. "Hayır. Bunların hepsi doğanın eseri. Bunu güzel bir şey yaratan harika bir zar atışı olarak düşün."

Siteyi gezdik, bir yanım gerçekten daha fazla bir şeye dönüştürülüp dönüştürülemeyeceğini merak ediyordu. "Bunu ne zamandır biliyorsun?"

"Büyükanнем buradan çok uzak olmayan bir yerde yaşardı. Birkaç hafta sonu ailemle birlikte buraya gelirdim ve onlar çok bohem ve eli kolu bağlı insanlardı. Akşam yemeğine kadar döndüğüm sürece ormanda istediğim kadar dolaşmama izin verirlerdi."

"Bu herkesin zorunlu cep telefonu sahibi olmasından önce miydi?"

"Değildi. Acil durumlar için kapaklı bir telefonum vardı ama zaten burada bir önemi yok. Şimdi telefonunu kontrol et."

Fox elindekini çıkarıp omuz silkiyor. "Burada servisin kesinlikle berbat olduğunu unutmuşum."

"Evet, on beş yıl önce daha da kötüydü."

Telefonu tekrar cebine sokuyor. "Yani burada sadece sen ve ben varız. Tek başımıza."

"Sadece biz ve doğa."

Bir yanım tüm bunların ne kadar çılgınca olduğunu fark etti. Hiç tanımadığım bir adamla ıssız bir yerde olmamalıydım, özellikle de aceleyle yardım bile alamazken. Bu, çok uzak olmayan bir gelecekte korkunç bir gerçek suç programında yer almak için kendimi davet etmektir.

Yine de hepsi saçma. Arkadaşlarıma güveniyorum, sevgili ve koca olarak seçtikleri erkeklere de güveniyorum. Beni daha önce hiç yoldan çıkarmadılar ve şimdi de çıkaracaklarından şüpheliyim.

"Ergenlik çağındayken ve dünyaya bağırarak istediğim ergenlik sorunları yaşarken," diyorum kütüklerden birine oturarak. "Buraya gelirdim. Her şeyi içime çekerdim. Her şeyin ne kadar önemsiz olduğunu fark eder ve medeniyete daha güçlü bir şekilde geri dönerdim."

Benimkinin karşısındaki kütüğe oturdu. "Ve sanırım o zamandan beri bunu yapıyorsun."

Başımı salladım. "Göz açıcı. Ve bana gerçekten neyin önemli olduğunu hatırlatıyor."

Bana doğru eğildi, yüz yüze geldik. "Senin için gerçekten önemli olan nedir, Tabitha?"

"Benim mutluluğum. Sevincim. Ve bunu dünyaya yayma arzum."

"Önemli olan bu. Bunu kendim için de önemli kılmalıyım."

Yüzlerimiz birbirine yaklaşıyor. Çok yakın. Hiçbir zaman böyle bir adam için sağa giden biri olmadım, ama Fox birçok yönden farklı.

Peşinden gidiyor. Onu durdurmak için hiçbir şey yapmıyorum. Dudaklarının dudaklarımla buluşmasına ve mutluluk hormonlarının içime hücum etmesine izin veriyorum.

Küçük bir öpücük bundan daha fazlasına dönüşüyor. Dudaklarımız birbirini keşfediyor ve ben ona doyamıyorum. Eli saçlarımı asımdan itiyor, hafif ama erkeksi dokunuşunu başımın üzerinde gezdiriyor ve kalbim hızla çarparak adrenalinin vücudumda akmasına izin veriyor.

Tüm varlığım ona ihtiyaç duyuyordu. Hayatımda daha önce hiçbir erkeğe duymadığım kadar güçlü bir ihtiyaç. Onu daha yakına çekiyorum, az kalsın kütüğümünden düşecektim ama Fox beni yakalamak ve daha sıkı tutmak için orada. Ona dokunuyorum, kıyafetlerinin arasından formunu, sahip olduğu her bir yağsız kas parçasını hissediyorum. Sadece hissetmek değil, görmek de istiyorum, ondan tamamen zevk almak istiyorum.

Dilim onunkiyle buluştuğunda kucaklaşmamız daha da elektrikleniyor ve birbirimizden daha fazla zevk almak için hareket ettiğimizde hızla birbirlerine dolanıyorlar. Dokunuşu bedenimde dolaşıyor ve tüm bunlardan ne istediğime dair hiçbir şüphe kalmamasını isteyerek elbisemin kayışlarını çıkarıyorum. O da teklifimi kabul ederek elbisemin belime kadar inmesine izin veriyor ve tenime değen nefis orman havasını daha fazla hissediyorum.

Ben de gömleğinin düğmelerini çekerek altındaki erkeksi göğsünü görmemi sağlıyorum. Nasıl hissettiğiyle ilgili hiçbir şey yalan değil, parmaklarım için olduğu kadar gözlerim için de düşündüğüm kadar bir erkek. Ve bu kesinlikle muhteşem.

"Burada yapmak istediğimizi düşündüğüm şeyi yaparsak bu ikimizi de mahvedecek," diye fısıldıyor. Bu kadar yakinken, sesinin kulağımda titreşen ses dalgalarının basit okşaması bile beni heyecanlandırıyor.

"Biliyorum. Ve ortalığı karıştırmak eğlenceli, değil mi?"

Kıkırdıyor. "Bütün bunlar hakkında titiz bir prenses olacağını düşünmemiştim.

Bu konuda haklı olduğuma sevindim."

Daha önce hiç bir erkeği bu gizli sığınağıma getirmemiştim, bu yüzden hiç bu kadar yaramaz bir şey yapmamıştım. Bu da adrenalini artırıyordu. Burası kadar uzak bir yerde kimsenin bizi basmasına imkân yoktu. Daha çok burası benim için kutsal bir yerdi, sadece benim için. Birini buraya getirip beni hayal edebileceğim en samimi şekillerde almasına izin vermem, Fox'un bu evrende benim için gerçekten tek olduğunu hissettiğim anlamına geliyor.

Onu sadece birkaç saattir tanıdığımı düşünürsek? Bu çok saçma. Ama hislerimi değiştiremem.

Parmaklarımı göğsünde gezdirip kaslarının hatlarını çizerken mırıldanıyorum. Sırıttıyor. "Gördüğün hoşuna gitti mi bebeğim?"

Başımı sallıyorum, sütyenimi çözüp memelerimi serbest bırakıyorum ve orman havasının onları da gıdıklamasının tadını çıkarıyorum. Bu benim ilk deneyimim değil. Ne de olsa kendimi özgür bir ruh olarak görüyorum. Ama ilk kez yanımda başka biri varken havayı deneyimlemelerine izin veriyorum. Bu olabildiğince doğal ve Fox ile yapmak istediğim şeyler de diğer her şey kadar doğal.

Gömleğini tamamen çıkarıyor ve açgözlü küçük ellerimiz birbirimizin vücudunda geziniyor. Elbisemin kalçalarımın altına orman zeminine düşmesine izin veriyorum ve yapmak zorunda kalacağım ekstra çamaşır yıkama işi hakkındaki endişelerimi bir kenara bırakıyorum. Bu Tabitha'nın gelecekteki sorunu ve ben sadece şu an ve burada olanlarla ilgileniyorum.

Çıplak halimin çoğunu karşısında görünce Fox'un yüzündeki kocaman onaylayıcı sırıltısı görüyorum. "Muhtemelen bunu sana söyleyen ilk kişi ben değilim ama şaşırtıcı derecede güzelsin."

"Bu konuda şaşırtıcı kelimesini kullanan ilk kişi sensin ve hoşuma gittiğini söylemeliyim." Sırıttıyorum, eğilip kemerini tutuyorum ve çözüyorum,

ve gevşetiyor. "Bence sen de hayret verici birisin. Belki de bunu doğrulamak için seni daha fazla görmem gerekiyordur."

"Uh huh. Bu yüzden benden daha fazlasını istiyorsun. Sana tamamen inanacağım." "Evet, bu bilim için. Bilime karşı gelemezsin, değil mi?"

Onu soymayı bitirdiğimde mutlu bir şekilde gülümsüyoruz, ikimiz de aceleyle ayakkabılarımızı çıkarıyoruz. Ayakkabılarımdan birine dal battığı zamanı kısa bir süre hatırladım, ama bu? Buna kesinlikle değecek.

Çıplak bedenini giderek daha fazla hissetmek içimdeki sıcaklığın daha da artmasına neden oluyor. Elleri vücudumda aşağı doğru geziniyor, tüylerim diken diken oluyor. Beni bu küçük doğal tapınağımızın büyük orta ağacına doğru itiyor, formumdan aşağı inerken öpüşmelerimiz yoğunlaşıyor. Göğüslerime dokunuşu o kadar büyülü ki, o küçük neşe patlamasını bana getirmek için bana nasıl sürüneceğini tam olarak biliyor. Dudakları benimkilerden ayrılıp formumdan aşağı inerken, mememi emerken, aşkının nemi ona olan şehvetimi her zamankinden daha yoğun bir şekilde artırırken, karıncalanma hissi daha fazlasına yol açıyor.

Dokunuşu karnımın üzerinden külotuma doğru ilerliyor. Üzerinde çiçek desenleri olan renkli bir külot. Bir erkekle ilk kez yatacağımı bilsem giyeceğim en seksi şey değil ama altı saat önce giyinirken Fox'un kim olduğunu bile bilmiyordum.

Fox beni kumaşın üzerinden hafifçe okşuyor ve bunu yaparken beni kızdırmak için kullanıyor. Onun için ürperiyorum ve bayılıyorum, bu da yüzüne daha fazla gülümseme getiriyor. Dokunuşu daha da sertleşiyor, daha da yoğunlaşıyor, kıvrımlarımla alay ediyor ve arada hiçbir şey olmadan gerçek dokunuşunu özlememe neden oluyor.

Neyse ki bana çok uzun süre işkence etmeyecek. Becerikli parmakları külotumun üstünden kayıyor, klitorisimi buluyor ve hassas bir dokunuşla ona saygılarını sunuyor. Ona duyduğum ihtiyaçtan acı çekiyorum ve orada sabit, güçlü bir baskı oluşturuyor, nazik ama güçlü bir ritim ve Tanrım, ona mümkün olduğunu düşündüğümde daha fazla aşık oldum. Nefes alıyorum ve onun için kıvranıyorum ve tüm bunların sadece ön sevişme olduğunu biliyorum.

İkimizin de birbirimize olan ihtiyacı, ön sevişmenin çok uzun sürmeyeceğini anlamamı sağlıyor. Külotumu bacaklarımdan aşağı indiriyorum, o da bana yardım etmekten çok mutlu oluyor. Kısa süre sonra, doğanın beni yarattığı gibiyim ve o beni hırıltılı bir takdir ve beklentiyle içine alıyor. Önümde dizlerinin üzerine çöküyor, bacaklarımı açıyor ve yüzü tam orada. Kirli sakalının kalçalarıma süründüğünü hissedebiliyorum, şakağımda bana tapınmaya odaklanmaya başladığında beni çok hoş bir

şekilde gıdıklıyor.

Böyle bir yerde taşıdığı çoklu anlamlar karşısında kıkırdamaktan kendimi alamıyorum.

Dil çalışması mükemmel. Bir kadını memnun etmenin, sikini çıkarıp tekrar tekrar içine sokmaktan daha fazlası olduğunu bilen bir adam bu. Yalamaları alevleri körükledikçe içimdeki ateş tutuşuyor ve yayılıyor, yarığımı tamamen keşfediyor, ancak seksimin dışındaki hassas kısımlarımı ihmal etmeyi de unutmuyor. Erojen bölge olarak adlandırılabilir her şeye dikkat ediyor. Kalçalarım, bacaklarım, hatta göğüslerime şefkatli bir dokunuş, hepsi içimdeki ateşi her yerde devam ettirmeye adanmış.

Her şeyin yoğunluğu daha da artıyor ve onun için inliyorum, sesimin ormanlarda özgürce yankılanmasına izin veriyorum, mutluluk beni tamamen tüketirken doğanın beni duymasına izin veriyorum. Kaslarım gerildi ve o özgürlüğe karşı ileri geri çırpındım, ellerim hayatım için tutunduğum gibi kafasındaki yakın saç kesimini kavradı. Tüm bunları yaşamak istiyorum, onun durmasını istemiyorum ve eğer boşalırsam, korkarım ki bu onun durmasına neden olacak.

Ne var ki, doğanın öngördüğü gibi, ben sadece bir insanım ve onun baskılarına sonsuza dek direnemem. Tüm bunların yoğunluğu kısa sürede beni vuruyor ve lanet olsun, beni çok sert vuruyor. Mutluluk içimde kükrüyor ve her şeyin yoğun gücü beni tamamen mahvederken titriyorum. Onun için çığlık atıyorum, o bana sarılırken orgazmın içinden geçiyorum, adanmışlığıyla yapabileceği her mutluluk parçasını sıkımda tutmamı yardım etmeyi umuyorum.

Muhteşemlik kaybolduğunda, o ağaca yaslanmış, nefes nefese kalmış, ter içinde kalmış bir halde Fox'a bakıyor ve yüzünde şeytani bir sırıtış görüyorum. Kendinden çok memnun.

Ve olmak için her türlü hakkı vardı.

"Bunu yapmanın beni ne kadar zorladığını bilemezsin," diyor ayağa kalkarken ve beni dudaklarımdan öperek kendi sularımdan biraz tatmama izin veriyor.

"Hayır. Bilmiyorum. Bana göstermeye ne dersin?" Cevap veriyorum, kendi sinsi sırıtışım daha da büyüyor.

"Oh, sana göstereceğim. Pek çok şekilde sana göstereceğim."

Kot pantolonunu bacaklarından aşağı itiyor ve bana ilk kez gösteriyor. Aleti, bana duyduğu yoğun ihtiyaçtan dolayı çok sert zonkluyordu. Bacaklarım onun için daha geniş açıldı ve aramıza uzanarak benim için zonklayan ısıyı tuttum. Onu kendime doğru yönlendirdim. Dudakları ve diliyle aklımı başımdan aldıktan sonra bile ondan sadece daha fazlasını istiyordum. Şu anda hissettiğim ihtiyacın yoğunluğu inanılmaz. O benim dışımı gıdıklarken

seks ve sonunda formumdan aşağı kaymaya başlar, anın sınırsızlığı o kadar inanılmazdır ki, her şeyin ne kadar iyi olduğunu muhtemelen kavrayamam.

Onu içimde sonuna kadar hissetmek inanılmaz derecede doğru geliyor. İçimdeki varlığına alışmam için bana bir an veriyor, ama coşkuyla başımı sallamam ve onu bana vermesi, her şeyini bana vermesi için zorlamam fazla zaman almıyor. Sırıttıyor, tatmin olmuş bir homurtu çıkarıyor ve sonra yavaş ve istikrarlı bir ritme başlıyor.

Lanet olsun, çok iyi. Her şey bir araya geliyor. Onun etrafında deli bir kadın gibi titriyorum, ben de onu sıkı bir mengene gibiyim. Cinsiyetlerimiz birbirimiz için o kadar mükemmel ki, bu da bana birbirimizle ilgili diğer her şeyin de mükemmel olabileceğini düşündürüyor.

Kollarımı ona doluyorum ve ona karşı sürtünmeye başlıyorum, onu öpüyorum ve aramızdaki tatlı sürtünmeyi daha da iyi hale getiriyorum. İticiliğinin hızı artıyor, bana duyduğu şehvet sabit ve güçlü. Aramızdaki elektrik hızlı bir şekilde büyüyor. Çok güzel bir uyum içinde hareket ediyoruz, onun alçak iniltileri ve benim yüksek iniltilerim ormanda şarkı söylüyor, beni daha da sertleştirirken horozunun üzerine eğildim. Kollarım omuzlarına, bacaklarım kalçalarına dolanıyor. Bir ağaca yaslanmış durumdayım ve özellikle havlayan bir ağaç olmadığı için çok şükrediyorum.

Birbirimizi ve birbirimize verebileceğimiz her şeyi daha fazla arzuladıkça, buluşmamız daha sert, daha hızlı ve daha çaresiz hale geliyor. Ona karşı titriyorum, her şey çok fazla, çok hızlı. O çok iyi.

Çok harika.

Her şeyde.

Şehvetin sisi benim için çok fazla ve daha fazla dayanamıyorum. Her an patlayabilirim ve Fox'un nasıl mücadele ettiğine bakınca, onun da benimle birlikte olduğunu biliyorum. Mükemmel bir centilmen, her zaman kendi kızının önce geldiğini garanti ediyor.

Birbirimizi becerirken bile klitorisimi şefkatle okşuyor, hissettiğimiz yoğun şehvet ikimizi de tüketiyor. Bir itiş daha, bir vuruş daha ve bu ikimiz için de her şey ve her şey olacak.

Sonra ona ulaşırız. Her şey çok mükemmel, çok güçlü, çok yoğun. Birbirimize sarılıyoruz, sekslerimiz birbirinin etrafında titriyor, orgazm ikimizi de tamamen ve bütünüyle ele geçiriyor. Adını haykırıyorum, ağaçların arasında yankılandığını duyuyorum ve o da benim için aynısını yapıyor. Çekirdeğim titriyor

Mutlulukla sarsılırken etrafını sarıyor ve içimde onun nabzının attığını ve şehvetimizin çabalarıyla beni doldurduğunu hissediyorum.

Doğum kontrolü için Tanrı'ya şükürler olsun.

Beni bir süre sabit tutuyor, ikimiz de nefes almak için mücadele ediyoruz. "Hayatımın en iyi seksini satın almak için dışarı çıkmayı beklemiyordum.

biraz mürver reçeli," diyor.

"Şu anda bir krepin üzerine biraz böğürtlen reçeli yiyebilirim.

Bu oldukça iyi görünüyor."

Bana inançsızlıkla bakıyor.

"Ne? Bu bir iltifat. Gerçekten iyi seks beni tatlı bir şeyler için acıktırıyor. Kasabadaki lokantada yememizi mi tercih edersin? O da iyi giderdi."

Fox gülerek beni yere bıraktı. "Her türlü yemek olur. Benim de iştahımı açtığın kesin Tabitha."

Kıyafetlerimi toplamaya başladım. Tam da beklediğim gibi, hepsinin üzerinde dallar ve kir var. Fox kotundaki kirin bir kısmını temizlemeye çalışıyor ama ben? Külotuma bir şey bulaşmadığına seviniyorum.

"Sence neden bu kadar hırpalandığımız ve kirlendiğimiz hakkında kimsenin bir fikri olacak mı?" Elbisemi tekrar üzerime geçirip sütyenimin düzgün durduğundan emin olarak söylüyorum. "Belki de çabuk bir bahane bulmamız gerekiyordur. Yerel oduncularla çıplak muşta boksu ligine katılmamızı önerebilir miyim?"

Fox kıkırdar. "Ah evet, Bear'ın bana her zaman yaptığını söylediği ve kesinlikle var olan şu boks ligi."

"İyi düşündün, ondan bahset, hikayemizi daha çok sattırır." Şaşkınlıkla başını sallar.

Bu adamla çok zaman geçirmekten zevk alacağım.

İster birkaç ay, ister birkaç yıl, ister hayatımın geri kalanı olsun. Evet, eğer hayatımın geri kalanı olsaydı, bu gerçek olamayacak kadar iyi olurdu.

DÖRT tabitha

ÖNÜMÜZDEKİ BİRKAÇ hafta bolca randevuyla geçiyor. Birkaç film izleyeceğiz. Bir komedi gösterisi. Şehir ve Evergreen Vadisi arasında rahatça gidip geliyoruz, ancak ikimizin de küçük kasabada daha çok evimizde olduğumuz kısa sürede anlaşılıyor.

Her şey yolunda. Hatta iyi.

Ama elimde değil ama bir şeylerin ters gittiğini hissediyorum.

Her şey ne kadar sakarca olsa da, sadece biz varız. İlk tanıştığımızda aileleriyle tanışmak konusunda şakalaştık, ancak babamla yeterince güzel bir akşam yemeği yedikten sonra bile beni ailesiyle tanıştırmak için hiçbir hamle yapmadı.

Babam Fox'u sevdiğini söylemişti.

Ama aynı zamanda Fox'un neden kendi babasından hiç bahsetmediğini de merak ediyordu. İşte bu noktada içime şüphe tohumları düşmeye başladı.

Yakındaki bir parkta onun gelmesini bekliyorum. Serin bir yaz akşamı ve buradan çok uzak olmayan bir yerde yemek pişiren birileri var. Bu beni acıktırıyor ama Fox ve ben kendi yürüyüşümüzü tamamlamak üzere sosisli sandviç kızartmaya hazırlanıyorduk.

Onunla birlikte olmayı daha da çok arzuluyorum. Onun açık olmaması, henüz ona çenesini kapamasını söylemek istediğim bir nokta değil.

Bu beni meraklandırıyor. Ailesi o kadar aşâğılık mı? Annesini seviyor gibi görünüyor. Babası onu oracıkta terk edeceğimden korkacak kadar itici mi?

Başka bir şey olabilir mi?

İçimden bir ses kalkıp ona sormak ve net bir cevap almak istiyor. Ancak bunun onun için hassas bir konu olabileceğinin de farkındayım. Akli başında, güçlü görünümlü bir adam ama büyümek zor

Bugünün dünyasında bir travma yaşamadan ve diğer insanlarla paylaşmamaktan endişe duyduğunuz bir şey olmadan.

Kamyoneti yaşıyor, inatçı pisliği onun söylediği kadar Evergreen Vadisi yerlisi olduğunun kanıtı. Kamyonetinden iniyor, yürüyüş sırt çantası hazır. "Her zamanki gibi çok güzel görünüyorsun."

"Teşekkürler. Sanırım kahverengi botlar ve milyonlarca cebi olan gömlek gözlerimin rengini ortaya çıkarıyor."

"Yani, daha çok her şeyin içinde kesinlikle güzel olursun. Hiçbir şey dahil. Özellikle de hiçbir şey."

Kıkırdıyorum. "Seni hiçbir şeyin içinde görmeye aldırılmazdım."

Beni güldürmek için eski zamanlardan kalma bir manevrayla kolunu bana uzatıyor. "Bu gece nereye gidiyoruz leydim?"

"Öncelikle, bana bir daha asla 'hanımefendi' deme," diyerek onu yanıma çektim ve patikadan aşağıya doğru ilerledim.

"Söz veriyorum size bir daha asla ciddi bir şekilde leydim demeyeceğim leydim." Avucumun içiyle onu şakacı bir şekilde pışpışlıyorum. "Salak."

"Ne, yardım edemem ama gülme şeklini seviyorum."

Fox'a doğal küçük kaçamaklarımdan birini daha satmıştım. 'Doğanın Katedrali' olarak adlandırdığım yer benim için bu noktaların en kutsalı olsa da, bu, oldukça keyif aldığım bir dizi başka eğlenceli küçük noktadan oluşan güzel bir listem olmadığı anlamına gelmiyordu.

Fox belli ki bunu benim kadar yapmamış ama doğa yürüyüşü ve açık hava adamlığı hobisine oldukça iyi alışıyor. "Ben ve çocuklar ormanda çok koştururduk ama sen bunu yepyeni bir seviyeye taşıyorsun Tabitha."

"Pek çok insanın benim gibi çiçek çocuk olmayı benimsemesini beklemiyorum. Bu benim gençlik yıllarımdaki dünyamdı ve sürekli geri döndüğüm bir şeydi."

Ormanın derinliklerine doğru gidiyoruz. Korucuların insanların gitmesinin güvenli olduğunu söylediği yerlerin biraz ötesinde, ancak bunun gerçek güvenlik uyarısından ziyade 'bu kadar uzakta devriye gezmekle uğraşmak istemiyoruz' işareti olduğunu düşünmüşümdür hep. Yine de çoğu insan bu tür şeylere uyuyor ve bu da çoğu insanın daha önce hiç duymadığı pek çok noktaya rastladığım anlamına geliyor.

İkimiz için de acele yok. Acele etmiyoruz, ayağımıza takılabilecek ani dallara ya da bugün şort giymeye cüret ettiğimiz için bizi cezalandırmaya hazır zehirli sarmaşıklara dikkat ettiğimizden emin oluyoruz.

"Ah, işte dere," diye yüksek sesle not ediyorum ve onu yolumuz için bir işaret olarak kullanmaya başlıyorum.

"Oh, bugün suyu mu takip ediyoruz? Beni nereye götürüyor olabilirsin, sevgili Tabitha?"

Gittiğimiz yerlerin çoğu ormandaki küçük açıklıklar ya da bize harika manzaralar sunan küçük tepeler oldu. Su genellikle söz konusu değildir.

Bugün, onu bu dere boyunca yönlendirdim. Kristal berraklığında, suyu taze ve asla taklit edemediğim eşsiz bir tada sahip. Kısa süre sonra, doğru yöne gittiğimi bana bildiren kardeş akarsu görüş alanımda beliriyor. Sonunda hedefimize ulaşana kadar, son yüz yılda yüzden fazla insan tarafından görülmediğine yürekten inandığım güzel, تنها bir havuz.

"Old Gold Sifter's Pond'a hoş geldiniz," diyorum, kollarımı aşırı hevesli bir tur rehberiymişim gibi uzatarak.

Başını yana eğiyor. "Burayı hiç duymadım."

"Kimse bulmadı. Yüz elli yıl önce birileri burada altın bulmuş. Bir grup insan daha fazlasını bulmaya çalıştı. Altına hücum pek olmamış ama bu küçük göletle ilgili en ilginç tarihi şey bu, adını da böyle almış."

Dere boyunca tünemiş daha yumuşak kayalardan birine doğru yürüyor. "İçimden bir ses buraya altın külçesi bulma şansı için gelmediğinizi söylüyor."

"Yani, bu güzel olurdu. Biraz ham altınla bir parça mücevher yapmak isterdim," diyorum, çantamı yere bırakıp yanındaki kayanın üzerine tüneyerek. "Ama burası? Güzel olması için altına ihtiyacı yok."

Ay gökyüzünde yükseklerde. Bir süredir yürüyüş yapıyorduk ve bölgenin serinliği hala güzel ve hoştu. Tam da terlemenin zor olduğu ama bir ceket almanız gerektiğini düşünmeye yakın olmadığınız bir nokta.

Ayrıca bu gece o kadar aydınlık ki görmek için başka bir şeye ihtiyacımız yok.

Sadece ikimiz varız ve kilometrelerce başka kimse yok.

"Bu oldukça temiz görünen bir gölet," diyor Fox, gölete bakarak. Suyun bir kısmını avucuna alıp yudumluyor. "Yerel fabrikalardan biri tarafından kirletildiğini düşünebilirsiniz."

"Bu kaderden kaçmak için yeterince uzakta," diye cevap veriyorum, uzanarak. "Doğa olduğu gibi ve olması gerektiği gibi."

"Sadece biz iki insan burada doğaya aykırı davranıyoruz. Her şeyi mahvediyoruz," diye şaka yapıyor.

"Hey, biz hayvanız. Memeliler. Uyum sağlayabilenler. Buranın tadını herhangi bir ayı, kunduz ya da kuş kadar çıkarabilir ve tadını çıkarabiliriz."

"Kunduzları görmek isterdim," diyerek masum bir tavırla gözlerini benden kaçıırıyor.

"Yapardın, değil mi?" Uzamaya başlayan saçlarının bir kısmını parmağımda döndürüyorum. "Belki ben de doğaya biraz daha yaklaşabilirim. Memelilerden başka bir şey olmadığımızı gerçekten satmak."

"Oh?" Canlandı.

Gömleğimin düğmelerini açıyorum ve pürüzsüz kayaya düşmesine izin veriyorum, sütyenim de onu takip ediyor. Burada aceleyle soyunmaya biraz alışkınım, bu yüzden botlarım, çoraplarım, şortum ve külotum da hemen peşi sıra geliyor.

"Ah, işte görmek istediğim kunduz."

Gözlerimi deviriyorum. "Sen gerçekten bir aptalsın, bunu biliyor musun?"

Ben örnek olurum. Ne kadar derin olduğunu bilerek ve suyun iyi olduğunu göstererek gölete dalarım.

Eninde sonunda. İlk başta, su dondurucu soğuktur. Güçlü. Güçlü.

Bu hissi, soğuğun yoğunluğunu ve vücudumun ani sıcaklık değişimine nasıl uyum sağladığını seviyorum. Beni tamamen uyandırıyor, gençleştiriyor, kesinlikle harika bir şey. Yüzeye çıkıp göletin tepesine geri dönüyorum ve Fox'un aceleyle beni takip ettiğini görüyorum. Tek ayakkabısının üzerinde zıplayıp pantolonunu indirmeye çalışmasını izlerken, hiçbir şekilde benim kadar hızlı soyunma konusunda eğitilmiş olmadığını görüyorum ama zamanla öğreneceğinden eminim.

Sadece birkaç dakika sonra, yaşadığı ani ve güçlü sıcaklık değişiminden bunalmış bir şekilde yanımdaki suya dalıyor.

Titriyor ama sert bir yüz ifadesi takınarak hemen yanımda yüzmeye devam ediyor. "Çok çabuk güzelleşecek, merak etme."

"Burada seninle olmak zaten çok güzel, Tabitha."

Kollarını belime doluyor ve beni kendine çekiyor. Bir öpücük daha paylaşıyoruz. Bunlardan düzinelerce oldu ama her seferinde bir öncekinden daha elektrikliydi. Beni kendine yakın tutuyor, sıcaklığı suyun serinliğini bastırıyor.

Burada onunla birlikte, ay ışığının dikkatli bakışları altında, doğanın istediği kadar çıplak olmak?

Beni birlik duygusuyla dolduruyor. Fox ile birlik, dünya ile birlik ve evren ile birlik.

"Tanrım, bu çok güzel. Çok dingin," diyor başımın üstünü okşayarak.

"Burada sonsuza kadar yüzebilsek mutlu olurum," diyorum hiç abartmadan.

"Bu güzel olurdu. Ama bunu daha iyi hale getirecek bir şey düşünebilirim." Birbirimize sinsi bakışlar atıyoruz. Sikinın titreyerek canlandığını ve karnımı dürttüğünü hissedebiliyorum. Çoğu erkeğin büzüşmesine neden olacak şeye rağmen Fox sert ve benim için hazır. Bana hem şehvetle hem de delicesine aşık olduğuna dair ihtiyacım olan tek kanıt bu.

"Görüyorum ki bize doğal gelen şeyi yapmak istiyorsunuz, ha?"

"Neden sadece ayılar ormanda sevişmek zorunda olsun ki? Paylaşabilecekleri bir sürü alan var."

Bir öpücük daha, bu seferki romantik olmaktan çok erotik, ama bir bakıma bu da romantik. Birlikte, göletin kıyısındaki başka bir kayaya doğru yürüyoruz ve kısmen amfibi olmaya karar veriyoruz. Kıcımlı onun önünde oynatıyorum ve kendime şakacı bir şaplak atıyorum. "Haydi. Memeliymişsin gibi becer beni."

Hepsi biraz aptalca. Ama o benimle tamamen uyum içinde. Onunlayken gülmeden duramıyorum, dışarıdan bakınca ne kadar ezik görüldüğünü fark etsem bile, böyle ölçülemez bir neşe hissediyorum.

Onun sıcak ellerinin suyun soğukluğuyla çarpışması da müthiş bir duygu. O kaba dokunuşunu bedenimde gezdirmesi, Tanrım, bu öyle bir hisler senfonisi ki. Soğuk meme uçlarımı ellerinin arasında yuvarlaması, hem geleneksel anlamda hem de zevkle ürperdim. Vücudunun sıcaklığı benimkine baskı yapıyordu ve aletin arkadan seksimi dürttüğünü hissediyordum.

"Al beni. Becer beni. Ben senin kızıışmış fahişenim," diyorum ona yapabildiğim en seksi bakışı atarak.

Kendini içeri iterken baştan çıkarıcı bir şekilde homurdanıyor. Tüm buluşmalarımız ona beni nasıl becereceğini, beni nasıl alacağını ve bundan gerçekten nasıl hoşlanacağımı öğretti. Şaftına kadar gömüldüğünü ve cinsiyetlerimizin birbirleri için kesinlikle mükemmel olduğunu hissetmekten zevk alıyorum. Dudağımı kemiriyorum ve ilk penetrasyonda inliyorum, zevkimin gece boyunca yankılanmasına izin vermeye hazırım.

Fox tempoyu nasıl ayarlayacağını biliyor. Güçlü bir başlangıç, ne çok hassas ne de çok hızlı. İçimdeki ateşin yandığından emin olması gerekiyor.

süper ateşli. Bir parmağını klitorisimin üzerinde tuttu, beni becerdiği her vuruşta onu ovuşturdu.

Bu sırada ben de ona doğru döndüm. Ona yastık prensesi olmadığımı ve onun beni arzuladığı kadar benim de onu arzuladığımı göstermek için. Şehvetimiz birbirimiz için eşit derecede doyumsuz olmalı, bir ilişkinin gerçekten çiçek açması için her zaman önemli olduğunu düşündüğüm bir şey.

Libidolarımızın nasıl eşleştiğini ve sözsüz olarak nasıl bu kadar derin bir düzeyde bağlandığımızı?

Lanet olsun, Fox kesinlikle benim için doğru erkekmiş gibi hissediyor. Tutkumuzun doruklarında, neden öyle olmadığına dair endişelerimi görmezden gelebiliyorum.

Daha sert, daha hızlı. Sırtım ona doğru yükseliyor ve o da beni hemen kendine çekiyor. O anda yaşadığımız diğer tüm yoğun hislerin arasında bile kalp atışlarını sırtımda hissediyorum. Ona yaslanıyorum ve dudakları olan yoğun tatlı şekerden biraz daha alabilmek için boynumu çeviriyorum.

İçimde yükselen coşku kontrol edilemeyecek kadar fazla, çok güçlü. Onun için ağlıyorum, onun için çığlık atıyorum, sınırlarımı zorluyorum. Nefes nefese kalıyorum, tutarsızca saçmalıyorum ve o devam ediyor. Beni sikmeye devam ediyor. Kendini o kadar adanmış ki. Onu başka hiçbir şey gibi sevmiyorum.

O son doruklara ulaştığımda, tüm dünyanın beni duyabileceği kadar yüksek sesle çığlık attığımı hissediyorum. Yakıcı zevk beni tamamen sarıyor, bu mutluluk bir şekilde bundan önce yaşadığım her şeyden bile daha büyük.

Fox her zaman yanımda, varlığımla mükemmel bir uyum içinde. Aleti zonkluyor, nabız gibi atıyor, beni kendi ihtiyacıyla dolduruyor. Sıcaklığı her zaman mükemmel bir şeyin üstündeki kirazdır.

Nefes nefese, ikimiz de o kadar yoğun ter içindeyiz ki, bunun sadece göletten gelen su olmadığı açık. Kucaklaşmamızı bozmak için hiçbir hareket yapmıyoruz. Bir erkeğin kadını siktikten sonra ona bu kadar sıkı sarılması, onu tohumlaması, bundan daha doğal bir şey olamaz.

Doğa metaforlarının ötesinde, kendimi Fox'un kollarında sığınakta hissediyorum. Aşkımız son birkaç haftadır çılgınca çiçek açıyor ve onu vahşi doğaya yaydık, Evergreen Vadisi'nin derin ormanlarına dokumuzu işledik.

Sevgimizi insanlarla ne zaman paylaşabileceğimizi merak ediyorum.

Çünkü biz sadece memeli değiliz. Bizler insanız. Birbirimizden daha fazla sevdiğimiz ve değer verdiğimiz insanlarla birlikte sosyal yaratıklarız. Arkadaşlar,

aile ve çok daha fazlası.

Endişelerimden kaçamıyorum. Sanki beni saklıyormuş gibi hissediyorum. Hayır. Olumsuz düşünceleri bir kenara itiyorum. Aşkın olduğu gibi tadını çıkarıyorum.

Çünkü ne olursa olsun, Fox'un hayatıma kattığı saf neşeyi ve zevki asla unutmayacağımdan eminim.

BEŞ tilki

BU KIZ BANA O KADAR ÇOK ŞEY GÖSTERDİ Kİ, onun bilgisiyle nasıl boy ölçüşebileceğimi bile bilmiyorum.

Ve o bir şehir kızı, daha az değil. Sadece birkaç hafta sonu Evergreen Vadisi'ni ziyaret ediyordu.

Sanırım bir numaram var.

Kamyonetimin bagaj kapağında oturmuş onu bekliyorum, başka bir doğa yürüyüşü. Yanaştığını gördüğümde onu beklemekten başım dönüyor.

Kahretsin, çok ateşli. Onu içeri götürüp yatağa bağlamak ve hemen almak istiyorum. O da bunu isterdi.

Yine de arabasından çıkarken, onda bir parça korku hissedebiliyorum.

Her gün mükemmel güneş ışığı ve gökkuşağı olmayabilir. Hayat bazen böyle akıp gidiyor.

Gün ışığının ve gökkuşaklarımın kaynağı o olsa bile.

Benimle göz göze geldiğinde, en iyi yüz ifadesini takınıyor ve bana gülümsüyor. Görmeyi tercih ettiğim şey buydu, ama yüzündeki o asık surat için endişeleniyordum. Bu tür şeylere hassas bir şekilde yaklaşmakta hiçbir zaman iyi olmadım ve gerçekten de o kız olabilecek biriyle pratik yapmak istemedim.

"Ee, liderliği almaya hazır mısın Fox?" diye soruyor, küçük yürüyüşçü çantası omzundayken.

"Aynen öyle. Evergreen Vadisi'nin yerlisi olduğumu size kanıtlayacağım."

Endişe içinde başını eğiyor. "İnsanların sizin kişisel olarak öyle olmadığınızı varsaymasını kabul ediyorsunuz."

Omuz silkiyorum. "Bu konuda başıma gelmeyen kalmadı. Gençken taşınmayı ben seçmedim. Bunu babam yaptı."

Bir kaşını kaldırıyor. "Evet, bundan bahsetmiştin. Ama onun dışında baban hakkında pek konuşmuyorsun."

Dudağımı kemiriyorum. "Konuşacak ne var ki? Ben karar veremezken o karar verdi. İş konusunda hâlâ ona bağımlıyım."

Tabitha kollarını kavuşturmuş, etrafımda volta atıyor, neredeyse beni sorgulamaya hazır. "Bilirsin, insanlar genellikle ebeveynleri hakkında daha çok şey söylerler, eğer hala hayatlarındaysalar. Şu andan sanki on yıl önceymiş gibi bahsediyorsun Fox."

Bunun hakkında konuşmak istemedim. Yapmak istemediğim şeyleri nasıl yaptığım hakkında konuşmak istemedim. Yaşlı adamın nasıl başımın belası olduğunu, onunla daha fazlasını yapmayı planlamak bir yana, bir hippieyle çıkmamı bile onaylamayacağını.

"Uh," diyorum, kaçmak için uygun bir yol arıyorum. "Bak, bütün gece bekleyemeyiz. Güneş yakında batacak. O yüzden bu konuşmayı sonraya bırakabilir miyiz?"

Daha sonra, yani bundan elli yıl sonra. En azından.

Gözlerini bana dikti. "Tamam, tamam. Hadi gidelim o zaman."

Kamyonetimi kilitledim, sırt çantamı aldım ve ormana doğru yola çıktık. Çocukluk evime yakın olanlara ve Ayı ile Şahin'in eskiden yaşadığı yere çok da uzak olmayanlara. Ormanın derinliklerine ulaşmamız ve o eski nostaljik yön duygusunun devreye girip bana rehberlik etmesi uzun sürmüyor.

"Pekâlâ, bu iki ağaç hâlâ burada ve dalları da öyle."

Bir çift büyük meşe ağacına geldik. Kalın ve muhtemelen büyükannem ve büyükbabamdan bile daha yaşlı.

"Peki bu ağaçları bu kadar özel yapan ne?" Tabitha haklı bir merakla soruyor.

"Ben ve çocuklar hep burada takılır, bu ağaçlara tırmanırdık."

"Çok tırmanılabilir görünüyorlar."

Çantamı yere bıraktım ve tam da bunu yapmaya başladım. "Kimin daha hızlı çıkacağını görmek için birbirimize meydan okurduk. Bilirsiniz, on yaşındaki çocukların yapmasını beklediğiniz gibi."

"Hı hı," diyor beni şaşkınlıkla izlerken.

Aceleyle ağaca tırmanıyorum. O zamanlar olduğumdan iki kat daha ağır olmalıyım ama ağaç oldukça iyi dayanıyor. "Birbirimize gerçekten meydan okumak istediğimizde, iki ağaca tırmanma yarışması yapardık."

İki ağacın altında volta atıyor, ben etrafta maymun gibi dolanırken bana bakıyor.

"Tırmanırdık ve bu iki ağacın arasındaki dallara tutunurduk. Birbirleriyle pek aynı hizada değiller, bu yüzden ikisinden sarmak aslında biraz zahmetli," diye açıklıyorum sözlerimin gereğini yaparken. "Sonra aralarında sallanacağız ve kaç tane barfiks çekebileceğimizi göreceğiz."

Ben sallanırken bana bakıyor. "Yerden yaklaşık bir düzine metre yüksektesin."

"Ayup."

"Tutuşunuzu kaybedip o mesafeden aşağı düşebileceğiniz yorucu bir egzersiz yaptığınızı mı söylüyorsunuz? Ve genelde barfiks çektiğiniz bir okul spor salonunda olduğu gibi minderler de yok."

"Uhuh."

"Bu çok tehlikeli görünüyor."

"Evet. Çünkü öyle." Bunu dalların arasında özgürce sallanırken ve keyif için beş barfiks çekerken söyledim.

"Dördünüzün de vücudunuzdaki tüm kemikleri kırmadığınıza şaşırdım."

"Denemediğimiz için değil. Ama hey, biz çocuktuk. Ya da ergenlik öncesi. Bu yüzden

çocuklar bizim için yaptı. Günah kadar aptalca ama bunun hayal edilebilecek en erkekçe şey olmadığına bizi ikna edemezsiniz."

"Bazı klişe kız olaylarının ne kadar sıkıcı olduğunu düşünsem de, en azından hiçbirini beni sakatlamadı."

Ağaçlardan aşağı iniyorum, tıpkı eskiden olduğu gibi mükemmel bir iniş. "Bu arada, dördümüz arasında düzenli olarak barfiks şampiyonuydum."

Gülümsüyor. "Eminim kendinle çok gurur duyuyorsundur. On iki yaşındakilerin kralı."

"Kendimle çok gurur duyuyordum. Ta ki muhtemelen ergenliğe ilk benim girdiğimi fark edene kadar."

Tabitha kıkırdıyor.

"Gençlik testosteronunuz sizi beslerken güçlenmek için steroide ihtiyacınız yoktur."

"Ve şu anda sende fazla miktarda yokmuş gibi değil, koca oğlan." Bana şakacı bir şaplak attı.

Kaşlarımı kaldırıyorum. "O konuya gelmeden önce beklemek istersin diye düşündüm. Buranın bunun için ideal bir yer olduğunu sanmıyorum."

"Oh, kendimi tutacağım." Sırtışının uçları kıvrılıyor. "Şimdilik."

Ormandaki gezintimize devam ediyoruz. Ona gösterdiğim yerler o kadar görkemli değil ama yine de değerli olduklarını hissediyorum. En küçük şey bile insanlar için çok şey ifade edebilir, çoğu kişi ona bakıp kayda değer bir şey görmese bile. Tabitha'nın bana gösterdiği o harika yerleri bile çoğu insanın sadece bir grup ağaç ya da küçük bir gölet olarak göreceğini düşünüyorum.

El ele ormanda ilerlemeye devam ediyoruz. Onunla her şey çok sakin. Her şey çok güzel. Günlerimin geri kalanını onunla birlikte geçirmeyi, her günü bir diğeriyle aynı şekilde yaşamayı arzuluyorum. Bu daha önce hiç yaşamadığım bir duygu.

Bunun olup olamayacağını bilmiyorum. Hiçbir şey sonsuza dek sürmez, özellikle de iyi olan hiçbir şey.

Dünyalarımız tesadüfen çarpıştı ve kısa süre sonra ayrılıp gecenin derin gökyüzüne doğru devam edeceklerdi.

O zamanın ne zaman geleceğini düşünmekten nefret ediyordum.

ALTI tilki

Babam Evergreen Vadisi'nin haritasını göstererek, "Acele etmeli ve Wagner projesinin ayrıntılarını tamamlamalısın," diyor. "Yeterince kolay olmalı. Ne istediği konusunda oldukça netti."

Babam yalan söylemiyor. Şartlar açık. Beş dönüm, büyük bir malikane ve sahada dokuz delikli golf.

Sanırım tam on sekize ihtiyacı olduğunu düşünmediği için minnettar olmalıyım. "Üzerinde çalışıyorum. Yerlilerle anlaşma yapmamız gerektiğini biliyorsun. ve proje için ormanların nasıl kesileceği. Sonra da inşaatçıları devreye sokmak."

"Bu o kadar da büyük bir proje değil Fox. Üstesinden gelebilirsin. Eğer daha fazla oyalanırsan, devreye girmek zorunda kalacağım ve bu da ailenin gözünde senin için çok kötü görünecek."

Aile. Onunla her zaman aileye hitap etmekle ilgiliydi.

Babamdan nefret etmek istemedim. Ettiğimi de sanmıyorum.

Ama hayat felsefelerimiz büyük ölçüde birbirinden uzaklaştı. Sanırım onun için her şey kırklı yaşlarının ortalarına kadar fakirlikten ibaretti ve şimdi gerçek bir finansal başarı şansı ortaya çıktığına göre, ne kadar vicdansız olursa olsun, bunu berbat etmek istemiyor ve benim için de berbat etmek istemiyor.

Keşke her şey onun iddia ettiği gibi sadece sıkı çalışma ve cesareten kaynaklansaydı.

"Başını dik tut. Bunu başarabilirsin. Gelecekte büyük bir oyuncu olacaksın Fox. Kimsenin sana aksini söylemesine izin verme."

"Sağ ol baba," diyorum, başka ne cevap vereceğimi bilemeden.

Sonunda beni bıraktı ve ben de önerilen plana baktım. Kasıtlı olarak yavaş yavaş yaklaşıyordum. Bunu üç hafta önce, bir öğleden sonra sıkı bir çalışmayla halledebilirdim.

Tabitha ile geçirdiğim zaman, her zaman bildiğim ama itiraf etmekten korktuğum şeyi ortaya çıkarmıştı.

Bu kariyerim, ikimizin de bildiği ve sevdiği Evergreen Vadisi'ni yok edecekti.

Tüm bu büyük zenginler, daha kırsal bir ev isteyerek, eski sakinleri zorlayarak, ormanları keserek buraya geliyorlar. Tabitha ve benim bunca zamandır tadını çıkardığımız hazineleri barındıran ormanlar.

Evimizin kapı zili çalıyor ve ben de kalkıp zile basmak için aşağı iniyorum.

Kapıda kimin olduğunu gördüğümde mi? Aynı anda hem memnun oldum hem de utandım.

Ailemiz öyle gülünç bir malikanede yaşamıyordu. Babam o kadar kendini beğenmiş biri değildir. Hunter, Hawk ve Bear'ın sahip olduğu kulübelere biraz daha güzel ve onlar bile her şey düşünüldüğünde oldukça güzel evlerdi.

Tabitha orada, kırmızı ve mavi bir elbise içinde, renkler birbirine girmiş, daha önce gördüğüm hiçbir şeye benzemiyor, muhtemelen kendi tasarımı olduğu için. Mor çantasıyla mükemmel bir uyum içinde ve bana gülümserken her zamanki gibi güzel görünüyor. "Selam sana."

"Ah, merhaba," diyorum başımı gergin bir şekilde kaşıyarak. Adresimi nereden bulmuştu ki?

Muhtemelen çocuklar aracılığıyla. Çünkü tuhaf davranıyordum ve haftalardır çıkmamıza rağmen ona vermeyi reddediyordum.

"Buralardaydım ve nasıl olduğuna bakmaya karar verdim."

"Oh, ben iyiyim. Sadece biraz iş yoğunluğum var." Bu teknik olarak yalan değildir. İşinizi nasıl yapmayacağınızı bulmaya çalışmak hala iştir.

"İçeri girebilir miyim?" Gözleri ıslık ıslık ve her zamanki gibi pozitif bir güç olarak.

Gözlerim irileşiyor ve biraz paniklemeye başlıyorum. "Muhtemelen uygun bir zaman değil Tabitha. Gerçekten çok meşgulüm ve dikkatimi dağıtacak bir şey yapamam. Halledilmesi gerekiyor ve halledebildiğim en kısa sürede halledilmesi gerekiyor."

Yüzü asıldı. Tanrım, bunu görmek kalbimi kırıyor. "Sadece takılmak benim için sorun değil. Ailenle görüşebilirim ve "Çalışırken konuşalım."

"Habersiz gelen ziyaretçiler konusunda çok endişeliler. Annem daha iyi bir ev sahibesi olabilmek için ona önceden haber vermediğim için beni azarlardı."

Kollarını kavuşturuyor. Beni çok iyi tanıyor ve ne zaman saçmaladığımı biliyor.

"Tamam o zaman. Zorla içeri girmeyeceğim. Ama bir ara ziyarete gelmeyi çok isterim. Senden gerçekten hoşlanıyorum Fox ve seni yetiştiren insanları tanımayı çok isterim."

"Eminim onlar da seninle tanışmak isterler." Bu cümlenin yalan olup olmadığından emin değilim. "Ama umarım bu çok kalp kırıcı olmamıştır. Yarınki yürüyüşümüzü gerçekten dört gözle bekliyorum."

"Evet, yürüyüşümüz." İç çekiyor. "Kendine iyi bak, Fox."

Ben kendimi tam bir pislik gibi hissederken, o dönüyor ve kederli bir şekilde yoluma doğru ilerliyor.

Tabitha hala ailemle yaşadığım için beni utandıracak türden bir kız değil, bu yüzden bunun onunla bir ilgisi yok. Bir süredir maddi olarak kendi başıma yaşayabilecek durumdaydım, ancak Evergreen Valley'de satılık sıradan bir evde değil, kendi başıma doğru şekilde yola çıkmak istiyordum.

Kapıyı kapatıp hiçbir şey yapamamanın üzüntüsüyle geri dönüyorum, ancak hayatımdaki başka bir kadın yolumu kesiyor.

"Kimdi o canım?" Annem, elinde fıstık ezmeli ve mürver reçelli sandviçle konuştu.

"Sadece bir arkadaş." Bir kız arkadaş hala senin arkadaşın, değil mi?

"Genelde ziyarete gelmezler." Muhtemelen bugünlerde burası onlar için bile çok zengin olduğu için. "Peki, Elizabeth Finkle denen kızla aranız nasıl?"

Elizabeth Finkle mı? Onun kim olduğunu hatırlamam bile bir anımı aldı. "Hiçbir şey ayarlamadık, ikimiz de çok meşguldük."

O muydu? Hiçbir fikrim yoktu çünkü ailelerimiz bizi tanıştırdığında bir Noel partisinde rastgele bir 'Merhaba' dışında onunla konuşmamıştım.

"O çok hoş bir kız. Tam sana göre. Ailesi bizimkine çok yakın. Nasıl olduğunu bilirsin. Onlar da emlak işinde. Yani ikinizin pek çok ortak noktası olmalı."

Hatırladığım kadarıyla ilgisizliğimin temelinde de bu yatıyordu. Elizabeth'in yeterince iyi bir kız olduğuna eminim, evet. Ama ailem onun gibi bir kızı

düpedüz ortaçağ gibi hissettirdi. Babam onun babasıyla çok iyi arkadaşı ve aramızdaki bir evlilik ittifaklarımızı sağlamlaştırmak gibi bir şey olacaktı.

Tabitha'yı onlarla tanıştırma konusunda endişelenmemin nedeni de bu. Zenginliğe yükselişimizden bu yana, annem de babam da başarı ve zenginlik konusunda takıntılıydılar ve bir daha fakir düşmekten korkuyorlardı.

Ve başka bir başarılı aileyle evlenmek bizi bundan korumak için iyi bir yol olacaktır.

Tabitha'yı seviyorum. Ona bayılıyorum.

Ama hiçbir şey onun geleneksel, iş anlamında başarılı olduğunu göstermiyordu.

Özel mücevherler ve giyim eşyaları satıyordu. Trendleri takip etmeyen şeyler, tıpkı onun gibi farklı bir davulcunun ritmine göre yürüyen insanlar için tasarlanmış şeyler. Bunu yapmayı bırakmasını asla istemezdim.

Ama çok başarılı bir iş olduğunu göstermiyordu. Sanırım yeterince kazanıyordu, maddi olarak hiç zorlanmıyor gibiydi. Ve bu yeterli olmalı, ama iş dünyasında? Böyle görülmezdi.

Ailesi tarafından yargılanmasını istemedim. Hayatımda böyle bir kadın istediğim için ailem tarafından yargılanmak istemiyordum. Onları ben de seviyordum ve romantik aşk ile ailevi aşk arasında bir seçim yapmak zorunda kalmak istemiyordum, çünkü sonunda tanıştıklarında aralarının açılmasının kaçınılmaz olduğundan kesinlikle emindim.

Annemle yaptığım kısa sohbet bittiğinde masama dönüyorum. Dizüstü bilgisayarımı açıyorum, aslında hiç yapılmayacak kadar yavaş bir işi nasıl yapacağımı bulmaya çalışıyorum.

YEDİ

tabitha

"Bu konuda neden bu kadar tuhaf davrandığı hakkında hiçbir fikrim yok," diyorum soya lattemi yudumlarken.

Savvy, Char, Lavender ve ben Smithport'a, en sevdiğimiz yerel kafeye geri döndük. İlk ikisinin şehirde bazı işleri vardı, bu yüzden bir araya gelmek ve biraz takılmak için mükemmel bir zamandı.

"Seni aldattığını mı düşünüyorsun? Yanında biri varmış gibi mi?" Lavender eğilir. "Hayır, eve girmene izin vermediğini söylemiştin. Belki de zaten bir ailesi vardır ve senin onlarla tanışmanı istemiyordur."

Char onu şakacı bir şekilde itiyor. "Oh, dur, öyle bir şey değil."

Savvy, "Hunter'ın böyle bir şey yaparsa arkadaşlarından birini korumayacağına dair inancım var," diyor. "Konu kadınlara saygı duymak olduğunda dördünün de iyi değerleri var."

"Hepsini korkutup yola getirmek için güçlü bir anneleri falan olmalı," diyor Char. "Bear'ın tuhaflıkları arasında beni aldatması konusunda endişelenmem gerekeceğini hiç sanmıyorum."

Dördümüz biraz garip bir grubuz. Savvy ve Char zor durumdaki evlerden gelip zar zor geçinirken, Lavender ve ben eski üniversite oda arkadaşlarıyız. Savvy'nin Hunter'ı bulması bir araya gelmemizi sağladı ve doğrusu bunun için inanılmaz minnettarım.

"Belki de bir seri katildir?" Char sırtıyor ve omuz silkiyor.

"Şu ana kadar onunla ormanın derinliklerinde kaç kez yalnız kaldığımı biliyor musun?" Uzun bir iç çekerek söylüyorum. "Eğer bir seri katilse, yer seçme konusunda oldukça berbat biri. Ona her fırsatı verdim."

"Acımasızca öldürölmediğın için mi şikayet ediyorsun Tabitha?"

"Eğer öyleyse, onun için öldürecek kadar iyi olmadığım için biraz saygısızlık ettim."

Savvy inanamayarak yüzünü ellerinin arasına gömüyor. "Seni aldatmıyor ve o bir seri katil değil."

"Ben de öyle olduğunu düşünmemiştim," diyorum, "ama ne olabileceğine dair başka açıklamam kalmadı."

Lavanta parmağıyla işaret ederek kahvesini kaldırıyor. "Belki de gerçekten dağınıktır ve senin bunu görmeni istemiyordur?"

"Evimi gördü. Benden herhangi bir tepki alabilmesi için bile son derece dağınık olması gerektiğini anlamış olmalı."

"O kadar kötü olabilir. Sadece söylüyorum. Bazı bekâr evleri kasırğa, hortum, başka bir kasırğa, deprem ve ardından bir yanardağ çarpmış gibi görünür. Bu sırayla."

Bir latte yudumu daha almadan önce "Tuhaf bir şekilde spesifik ama düşüneneğim" diyorum. "Yeni insanlara çok kötü tepki veren bir evcil hayvanı mı var?" Char araya giriyor.

"Hiç evcil hayvanı yok. Birkaç köpek istediğini söylüyor, ama bu tamamen kök saldığı zaman olacak."

"O zaman elimde hiçbir şey yok."

Savvy'ye doğru eğildim. "Hunter hiçbir şey söylemedi, değil mi? Fox'un neden bu kadar endişeli olduğunu biliyor olmalı, değil mi?"

Elinin üzerine eğilmiş, pencereden dışarı bakıyor ve neler olup bittiğini iyice düşünüyor. "Gerçekten elimde hiçbir şey yok. Bildiğim kadarıyla, bu sadece onun küçük bir nevrozu olabilir ve bunun dışında gerçekten iyi."

Başımı eğerek masanın üzerine çöküyorum. "Hiç yardımcı olmuyorsunuz."

"Deniyoruz, Tabby," diyor Char. "Ama aklıma bir şey gelmiyor...ah bekle." Canlanıyorum ve Char'a bakıyorum.

"Bekle, ne?"

"Senden utanıyor. Bir sebepten dolayı."

"Neden biri benden utansın ki? Ben mükemmelim." Char ve Savvy bakışlarını değiştirir.

"Ne?"

"Bunu mümkün olan en kibar şekilde söylüyorum ama sen biraz tuhaf birisin," diyor Savvy. "Çoğu kız kendi kıyafetlerini ve takılarını yapmaz ve onlar için mükemmel randevunun derin, karanlık ormanda uzun bir yürüyüş olduğunu düşünür."

Kollarımı kavuşturuyorum. "Ben de diyorum ki çoğu kız ne kaçırdığını bilmiyor."

Kıkırdıyor. "Belki öyle değildir ama Fox gibi sosyetik biri seni kendi zevkine göre biraz fazla sıradan bulabilir."

"Bu çok saçma," diye araya giriyor Char. "O, Bear ve çocuklarla birlikte büyüdü."

Muhtemelen sosyete kelimesinin anlamını bile bilmiyorlar."

"Evet, ama ailesinin eline para geçti. Ve böyle ani statü değişiklikleri yaşayan insanlar bu konuda en çok endişelenenlerdir. Kız bir model ya da aktris falan değilse, gerçekten evlenip kendini yeni mali sınıfına kanıtlayacak kadar iyi olmadığını düşünebilir. Oyalanmak ve eğlenmek için mi? Elbette. Ama onları bir kol mesafesinde tutacaksın, yaklaşmayacaksın. Mecazi anlamda. Tabitha ona en gerçek anlamda inanılmaz derecede yakın olduğunu açıkça ifade etti."

Ona ters ters baktım. "Fox öyle biri değil. Onu tanıyorum. Hiç de öyle değil."

Savvy omuz silkiyor. "Bu sadece benim uydurduğum bir teori. Onu senin kadar iyi tanımıyorum Tabitha. Ve garip davrandığına katılıyorum. Ama günün sonunda? Bunu kendi başına çözmelisin. Onunla yüzleşmelisin."

İşin ucu hep buna varacaktı, değil mi? Her ne kadar kolay bir cevap, kız arkadaşlarım tarafından açıklanan evrensel olarak net bir anlayış beklesem de, Fox ve benim karar verdiğimiz bir şey olmalı.

Sanırım her şeyin kolay olmasını istediğim için bana lanet olsun.

SEKİZ

tilki

"BU ŞİMDİYE KADAR YAPTIĞIMIZ EN TUHAF YÜRÜYÜŞ" diye ilan ediyor yürürken. "Tam bir toprak yol boyunca."

"Toprak yolun nesi var?" Yolda yürürken söyledim. "Yok bir şey. Sadece bir yolda yürümeye yürüyüş demek garip."

"Toprak yolun estetiğini seviyorum, gerçekten. Bu birileri için önemli olduğu anlamına geliyor, ama esas olarak onlar için. Tüm dünya için değil."

Gülüyor. "Şimdi de bir yol hakkında şiirsel konuşuyorsun, ha?" "Bu yol benim için çok şey ifade ediyor. Sizi temin ederim."

Daha fazla kıkırdama, ama devam ettik.

"Sanırım bizi bahsettiğin bu süper özel noktaya götürmenin en hızlı yolu bu. Yolculuğu sebepsiz yere zorlaştırmanın bir anlamı yok."

Bir süredir bu seyahati planlıyordum. Bunun gerçekleşmesi için her şeyin bir araya gelmesi ve bir sürü telefon görüşmesi yapmam gerekiyordu. Neyse ki sanırım işim beni buna hazırlıyordu, ilk kez gerçekten sevdiğim bir şeyi yapmak için işimi kullandım.

Tepeye doğru ilerlemeye devam ettik. Bulunduğumuz yer asfalt yoldan biraz uzaktı ama mükemmel olmalıydı.

Variş noktasına yaklaştığımızda ilk Tabitha görüyor. "Vay canına, çok güzel bir kulübe."

"Öyle. Hoşuma gitti."

"Görünüşe göre orada yaşayanlar da bunu önemsiyor. Şu güneş panellerine bakın. Ve şu yağmur suyu varillerine."

"Bugün ve bu çağda bu sadece ekonomik."

Yürümeye devam ediyoruz, kulübeye yaklaşıyoruz. "Verandası da çok güzelmiş. Vadiye ve dereye bakıyor. Sabah çayımı içerken suyun akışını izlediğimi hayal etmekten kendimi alamıyorum."

Oyun oynamayı bırakmanın zamanı geldiğine karar verdim. "İyi haber. Sanırım tam da bunu yapabileceksin."

Tabitha olduğu yerde durdu ve şaşkınlıkla bana baktı. "Bu kulübeyi bizim için mi kiraladın?"

"Ben bundan daha iyisini yaptım. Bu kulübeyi bizim için inşa ettim." Gözleri daha da büyüdü. "Ne yaptın?"

Beni takip etmeye devam etmesi için elimle işaret ediyorum. "Bir süredir kendime ait bir yerim olsun istiyordum."

"İnsanlara karşı bir tutum içinde olmasam da, senin kadar varlıklı birinin hâlâ ailenle birlikte yaşamasını tuhaf buluyorum."

"Evet, ama mükemmel kulübeler bir gecede ortaya çıkmaz. Üzerinde çok çalışman gerekir. Hunter ve Bear burayı inşa ettirmek için benimle birlikte gidip geliyorlar. Ben de burada çok sayıda müteahhit çalıştırmak zorunda kaldım, bu yüzden bunu gerçekleştirmek için yıllar boyunca kurduğum tüm bağlantıları kullandım."

"Hepsini kendin yapmak istemedin mi?"

"Tabitha, üzülerek itiraf etmeliyim ki bir tuvaletin nasıl kurulacağı ya da düzgün bir kablolanmanın nasıl yapılacağı hakkında hiçbir fikrim yok ve gelecekteki ailemin büyümesini umduğum yer için gelişigüzel bir iş istemiyorum."

Kıkırdıyor. "Harika görünüyor."

"Bu benim tutku projem. Benden istenen tüm devasa lüks mülklerden tamamen farklı." Ön kapıya çıkan taş yürüyüş yoluna ulaşıyoruz. "Bunun olabildiğince çevre dostu olmasını sağladım, sürdürülebilir enerji ve su kaynaklarıyla tamamlandı. Tamamen şebekeden bağımsız değil ama şebekeye mümkün olduğunca az ihtiyaç duyuyor."

"İçimdeki hippiye yağ çekmeye çalışıyormuşsun gibi geliyor."

"Hey, benim de içimde hep bir hippî vardı. İşte bu yüzden seni çok seviyorum Tabitha." Ön kapıya ulaştık. "Bir kadında istediğim her şey sende var. Birlikte bir hayat ve aile kurmak için mükemmel bir kadın."

Kollarımı kalçalarına doluyorum ve onu kendime yaklaştırıyorum. Gözleri benimkilerle buluşuyor ve derin derin bakıyoruz. Bir bilgi, bir anlayış. Birbirimizi derin, ruhani bir seviyede tanıyor ve arzuluyoruz, mümkün olduğunu hiç düşünmediğim kadar yoğun.

Öpüşmemiz takip ediyor. Tanrım, dudaklarını dudaklarımda görmekten asla bıkmayacağım. Onu istiyorum. Ona ihtiyacım var.

Tökezleyerek kulübeye girdik. Tüm bunları yapmamdaki en büyük gecikme, gerçekten de bazı temel mobilyalar almaktı. Şehirden bir şeyler getirmek biraz zaman aldı, ancak buraya girecek olan şeylerin geri kalanının Tabitha tarafından Evergreen Vadisi'nin yemyeşil kaynaklarından el işçiliğiyle yapılacağından eminim.

Yürüyüş çantalarımız düştü, bunun derin bir orman yürüyüşü olduğu aldatmacası artık sona erdi. Onu kaldırıp yatak odasına taşıyorum, başından beri planladığım şey için iyi hazırlanmıştım. Yatağa doğru yuvarlanırken giysilerimiz düşmeye başlıyor, ikimiz de çılgınca kıkırdıyoruz.

O süslü büyük kral yatağa sadece iç çamaşırlarımızla giriyoruz ve bu bile uzun sürmeyecek. Yuvarlanıyoruz, kıkırdıyoruz ve gülüyoruz.

"İlk kez gerçek bir yatakta birlikte oluyoruz, değil mi?" Yüksek sesle merak ediyorum.

"Sanırım mı? Beni ormanda sayısız yerde, kamyonunun kasasında ve bir keresinde sersemleyip kendimizi kontrol edemediğimiz için barın arkasında götürmüştün."

"Kulağa doğru geliyor. Senin yanımdayken kendimi kontrol edebilmem inanılmaz, Tabitha."

Ne kadar güzel olduğu beni hep şaşırtmıştır. Saçları güneş kadar parlak ama gülümsemesiyle kıyaslandığında son derece sönük görünüyor. Parmaklarımı saçlarında gezdirdiğimde saçları çok yumuşak, çok tatlı, kokusu görkemli. Her sabah yüzüm saçlarıyla dolu olarak uyanmak istiyorum.

Tabitha'nın elleri vücudumdan aşağıya, kaslarımın üzerinden boxer külotuma doğru iniyor ve sonunda beni tamamen soymaya niyetleniyor. Aletim özgürlüğünün tadını çıkarıyor, sert ve onun için hazır bir şekilde ortaya çıkıyor ve onun nazik okşaması, sanki kendini kontrol edemeyen bir gençmişim gibi hemen patlamamam için bana meydan okuyor.

Diğer eliyle sütyenin kancasını açıyor ve o muhteşem göğüslerinin serbest kalmasına izin veriyor ve ben de onları ilk gördüğümde olduğu gibi büyülenmekten kendimi alamıyorum. Kıvrımlarının geri kalanıyla o kadar uyumlular ki, şimdiye kadar tanıdığım en güzel kadın tanım. Elimde olmadan eğilip her bir memesini öpüyorum, onları harika bir şekilde emiyorum ve onun bu baskı altında titremesini ve gelecek olanın beklentisini izliyorum. Ötüşünü duymak duyabileceğim en tatlı seslerden biri.

İnişime devam ediyorum, formundan aşağı kayıyorum, giderken külotunu indiriyorum. Benim için kendini tamamen soymaya her zaman çok heveslidir. Gerçek aşk

Birine karşı duyduğunuz coşku, onun da size karşı duyduğu coşkuyla eşleştiğinde. Yüzümü onun seksine yaklaştırıyorum, onu klitorisinden öpüyorum ve benim için kısa bir süre titremesini izliyorum. Zaten benim için o kadar ıslak ki, şu anda sikimi onun derinliklerine daldırabilirim, ama Tabitha söz konusu olduğunda asla yeterince iyiyle yetinmeyeceğim.

Dilim kıvrımlarını itiyor, ellerim kalçalarına masaj yapıyor, hatta burnum klitorisini şefkatle okşuyor, aklımı ve odağımı tamamen onun zevkine veriyordum. Dilim sabit, güçlü bir tempoyla ona saldırıyor, her küçük iniltisi beni ona daha da sert girmeye teşvik ediyordu. Vücudu bana karşı dönüp dururken onu sabit tuttum, tüm bu baskı ve zevk onun sessizce kabullenemeyeceği kadar fazlaydı.

Bacakları başımın etrafında çapraz duruyor ve çaresizlik içinde saçlarımı çekiyor. Bana övgüler düzüyor ve ben de onu yalamaya, masaj yapmaya, sevmeye ve en önemlisi ona bir tanrıça gibi tapmaya devam ediyorum. Güzel bir şarkı söylüyor, adım daha az tutarlı ve tutarlı bir şekilde çağırıyor. 'Fucks, Fax, Fulch' olarak çıkmaya başlasa bile bu gerçekten bir adrenalin patlaması. Bundan o kadar keyif alıyor ki, beyni tüm bunların yoğunluğundan kopuyor.

En yüksek zirvesine ulaşması ve en harika, içgüdüsel sesleri inlemesi çok uzun sürmedi. Doruk noktasına ulaştı ve ben de onun için alabileceğim her bir mutluluğu aldığıma emin oluyorum. Onun için çok fazla bir miktar yok, her şeyi hak ediyor ve her şey bile yeterli değil.

Benden önce yatağa uzanmış, çoktan tatmin olmuş durumda. Daha küçük bir adam bununla mutlu olurdu, ama hayır, onu tekrar boşaltmam gerekiyor. Onu etrafımda hissetmeliyim, en sıkı ihtişamıyla.

Yakın geleceğimizde ne olduğunu bildiğimden, onun sularının tadına ihtiyaç duyarak sikim zonkluyordu. Üzerine eğildim, vücudum onunkine yaslandı. Bir öpücük daha paylaşıyoruz, dudaklarımın zaten onun sularıyla ıslanmış olmasını umursamıyor. Göğsümü yumuşak göğüslerine bastırdım, ellerim onunkilerin içindeydi. Her şey o kadar tatlı ve sağlıklı ki, ne kadar yoğun bir şekilde yetişkin olmak üzere olduğuyla çok saygısızca çatışıyor.

"Al beni," diye fısıldıyor. "Becer beni. Beni bir kez daha sahiplen. Şimdi ve daima seninim Fox."

Sikimi yarığına doğru yaklaştırıyorum. Sanki sözleri bana duyduğu yoğun arzuyu ifade etmeye yetmiyormuş gibi baştan çıkarıcı bir şekilde kendini ovuyor ve kıvrımlarını açıyor. Seksimi onunkine doğru getiriyorum ve çok geçmeden tek vücut oluyoruz.

Kahretsin, o çok yoğun. Beni harika bir şekilde sıkıyor, sıcak amcığı dünyadaki cennete en yakın şey, anlayabildiğim kadarıyla. Tüm bunların görkeminin tadını çıkardığım kısa bir andan sonra, ona hem onun hem de benim istediğimizi vermeye başlıyorum. İlkinin en hassas ve yavaş olanından saf şehvetin hızlı sikişine kadar her vuruş aynı şekilde takdir ediliyor, aramızdaki tatlı senfoni o kadar harika ki.

O kadar güzel sallanıyor ki, kıvrımlı vücudunun her bir parçası her itişte titriyor. İlk başta mırıldanıyor, ancak hızla mutlak çılgın şehvete geri dönüyor. Birbirimizi o kadar iyi tanıyoruz ki, ikimizin de tam olarak istediği şeye ulaşmak neredeyse hiç zaman almıyor.

Bacaklarını kancaladım ve daha derine ittim. G noktası denen şeyin gerçekten var olup olmadığı hakkında hiçbir fikrim yoktu, ama Tabitha'nın özellikle onu belli bir şekilde aldığında, sikim ona tam olarak çarptığında hoşuna gittiğini biliyordum. Biraz daha yüksek sesle inledi, biraz daha sert çığlık attı. Her şey onun içindi. Ona her şeyimi verdim, onu bir makine gibi aldım, övgülerimi çok yüksek sesle ve net bir şekilde söylemesini istedim.

Ve yapıyor da. Bu muhteşem. Bana kendimi dünyanın kralı gibi hissettiriyor ve kraliçem olarak yanımda duruyor. Daha çok bastırıyoruz. Aramızdaki her buluşma bir öncekinden daha ateşli görünüyor. Her şeyin daha iyiye gitmesi mümkün görünmüyor, ama Tabitha ile?

Öyle olmadığını söyleyemem. Her zaman yediklerimin en iyisidir.

Daha fazla dayanamayacağız. İkimiz de asla tantrik ustası olduğumuzu iddia etmeyeceğiz, ama sorun değil. İkimiz hayatımızın en güzel anlarını yaşadığımız sürece, başka hiçbir şeyin önemi yok.

Zar zor dayanıyorum. İçimdeki baskı çok yoğun. Aletim yükünü boşaltmak ve sahip olduğu her damlayı Tabitha'ya haraç olarak vermekten başka bir şey istemiyor, ama bir erkek olarak biyolojik eksikliklerimi biliyorum. Uzun zaman önce gerçek bir centilmenin her zaman kız arkadaşının önce geldiğinden emin olduğunu öğrenmiştim.

Tabii, biraz hile yapıyorum. Bir parmağımı klitorisine yerleştiriyorum ve sikişin ritmiyle birlikte bastırıyorum. Tabitha'nın bu sözde yarışmayı umursadığından emin değilim, bir kez daha benim için nasıl çığlık attığını ve sabah sesinin nasıl kısılacığını düşününce değil. Yine de zar zor dayanıyorum ve sonunda onu uçurumun kenarına itecek küçük şey ne olursa olsun bekliyorum.

Sonunda başardım. Titriyor, bana öyle sıkı sarılıyor ve adımı haykırıyor. Vücudunun kollarımda gerildiğini hissediyorum, ve amcığı

sikimi çok sıkıyor. Her şeyini nasıl serbest bıraktığını ve bunun benim de her şeyimi serbest bırakmama nasıl izin verdiğini.

Bana bir şeyler yapıyor. İnanılmaz, harika şeyler. Onunla orgazmın nabızı daha önce yaşadığım her şeyin çok ötesinde. Ona her şeyimi veriyorum, hepsi dışarı akıyor. Tabitha ile boşaldığımda, devam edecek bir şeyimin kalması gerçekten bir mucize.

Onun içine çöktüm ve ona bir öpücük verdim. Kısa bir öpücüktü ama az önce yaptığımız her şey için mükemmel bir ünlemdi.

"Burada benimle olmanı istiyorum," diye fısıldadım. "Bu kulübede. Yanımda. Hayatımın geri kalanında. Hayatımda hiçbir şeyden bu kadar emin olmamıştım Tabitha."

Yumuşakça gülümser. "Ve ben de bunun doğru olmasını istiyorum, Fox. Her şeyden daha doğru olmasını istiyorum."

Sesinde hafif bir şüphe olduğunu hissedebiliyorum.

Konuşmamız gereken bir şey var. Yeterince erteledim. Ama ben yorgunum. O da yorgun.

Biraz daha bekleyebilir.

Şimdilik onu kollarıma çekiyorum ve yatağın içinde kayarak ona sarılıyorum.

Hayatımın geri kalanında her gece ona nasıl sarılmak istiyorsam öyle sarılıyorum.

DOKUZ

tabitha

SABAH GÜNEŞİ içeri giriyor, hiçbirimiz bir gece önce panjurları doğru düzgün kapatma zahmetine girmemiştik. Sanırım ikimiz de daha önemli şeylerle meşguldük.

Kendimi geriyorum, iyi bir ağrı çekiyorum, önceki gece oldukça yorulmuştum. Günlerimi yatakta çürüyerek geçirmeyi hiç sevmediğimden, kalkmak için en iyi zaman. Sanırım çok fazla işgüzarım.

Yatakta doğrulduğumda yalnız olmadığımı fark ediyorum ve orada zaten hayatını düşünen biri var. Fox, hala çırılçıplak, yatağın kenarında oturmuş, yere bakıyor, düşünceli bir şekilde kaybolmuş.

Yanına yaklaşıyorum. "Günaydın," diyorum, yüzüne bir gülümseme getirmeye çalışarak. Başarılı olamadım.

"Günaydın," diyor.

"Seni rahatsız eden bir şey mi var?"

"Evet, beni rahatsız eden bir şey var." Derin bir nefes alır. "Babam bir dolandırıcı."

Omuz silkiyorum. "Evet, emlakçıların yaptıkları yanına kâr kalmamalı ama toplum nedense bunu hoş görmeye karar vermiş."

Başını iki yana sallar. "Hayır, öyle değil. Demek istediğim, o yasal, gerçek bir suçlu. Yaptığı şey yüzünden tutuklanmalı."

Rahatlayarak nefes veriyorum. Sonunda açılıyor. "Tamam.

Devam et." "Sanırım daha açık olmalıyım."

"Evet, bu yardımcı olur."

"Büyürken fakirdim, Tabitha. Evergreen Valley'de büyüdüm, çünkü ailemin başka bir yere gidecek parası yoktu. Babam

Asgari ücretle bir kereste fabrikasında kışını yırttı. Bizim için hep daha fazlasını isterdi ama kurallara göre oynamak? Faturaları bile ödemesi mümkün değildi."

"Yani, o... bir emlak geliştiricisi mi oldu?"

Fox başını salladı. "Doğrudan değil. Bir şekilde mafyayla bağlantı kuruyor. Evergreen Vadisi'ndeki çıkarları için onlar adına düşük seviyeli işler yapıyor. Fazla bir şey değil ama birine ihtiyaçları var."

Sırtını sıvazlayarak hafif bir masaj yapıyorum. "Hayatta kalmak için yasaların biraz dışına çıkan birinden nefret edecek değilim Fox." Eğer beni babasını görmekten korumasının nedeni buysa, tüm bunlar bana biraz aptalca geliyordu.

"Eğer öyle olsaydı, evet, hayır. Burada olmazdık. Kara para aklanmasına ihtiyaç duymaya başladılar ve sadece babamı bunu yapmak için mükemmel bir yol olarak gördüler."

Ve işte oradaydı. Fox'un ailesinin nasıl para kazandığı. Düşük seviyeli bir mafya babası sadece sadakatle zengin olamazdı.

"Fon oluşturmak için biraz Smithport'a gittik, ta ki babamın eve dönüp daha belirsiz mafya parasını meşru göstermek için evler inşa etmeye başlama zamanı gelene kadar. Ve tabii ki benim genç aptal kışım tüm bunların yasadışı olduğunu fark etmedi."

"Ne olduğunu sandın?"

Omuz silkiyor. "Genç ve aptaldım ve babamın çok çalışıp sonunda meşru bir fırsat elde ettiğini düşündüm. Bu yüzden beni bu yeni aile işine dahil ettiğinde? Ben de hemen atladım."

İçimi çektim. "Sen yanlış bir şey yapmadın. Suç işleyebilmeniz için kasıtlı olmanız gerekir."

"Yani, teknik olarak, aslında herhangi bir yasayı çiğnediğimi sanmıyorum. Henüz çiğnemedim. Ama geliyor. Ve yaptığım bazı şeyler... yasaları çiğnemekten daha kötü, Tabitha. Evergreen Vadisi'ni cazibesinden mahrum bırakan ve muhtemelen insanları evlerinden eden sorunun bir parçası olacağım. Satmayı reddeden inatçı bir ihtiyarın, birileri ona tehditler savurmaya kalkarsa işleri durduracağını mı sanıyorsun? Daha halktan biriymiş gibi davranmak isteyen tüm bu zengin insanlar bizim işimize girecek. Bu noktada muhtemelen kendi başına yeterince kârlı, ama her şeyi başlatmak için gereken para? Pislik."

Hepsini kabul ediyorum. Bu Fox hakkında hissettiklerimi değiştirmiyor. Şüpheli bir mesleği olduğunu hep biliyordum.

Bu konuda.

"Ve tüm bunlarla ilgili en aptalca şeyi bilmek ister misin?"

"Hala mafya babalığının emlak müteahhitliğinden daha az sakıncalı bir meslek olduğunu düşündüğümü mü?"

"Mafya ailesinin bağlarını güçlendirmek için biriyle evlenmem gerektiğini düşünecek kadar cüretkâr. Evlenmem gerektiğini düşündüğü diğer aile büyüklerinin rastgele kızlarını bana iteliyor. Bu yüzden seni eve getirmek istemedim Tabitha. Senin gibi birini sevdiğim kadın olarak görmekten mutlu olacağını sanmıyorum."

Derin bir nefes daha alıyorum. "Evet, sanırım çoğu insanın başarılı iş deyince aklına gelen kadın tipi ben değilim." Yani, iyi gittiğimi düşünüyordum. Yaptığım işten asla milyonlar kazanamayacağım ama yemin ederim, her şey zilyonlarca dolar kazanmakla ilgili olmak zorunda değil.

"Babamın sana zarar vermek gibi bir şey yapacağını ya da birinden sana zarar vermesini isteyeceğini hiç sanmıyorum. O... o kadar da kötü bir adam değil. Yine de riske atmak istemiyorum. Seni tüm kalbimle seviyorum, Tabitha. Ve kimsenin seni incitmesini istemiyorum. Ya da bunu düşünmesini bile. Sanırım seninle birlikte olursam, babamın bana verdiği tüm fırsatlardan uzaklaşmak zorunda kalacağım ve o zaman ne yapacağımı bilmiyorum. Sadece bir şeyler inşa ettirmeyi ve bu inşaatların bir kısmını kendim yapmayı biliyorum."

"Fox..." İç çekiyorum. "Para gelir ve gider. Yarın hepsini kaybedebilirsin. Ama ben aşkımızı düşünüyorum. Gerçek, gerçek güçlü şeyleri mi? O sonsuza dek sürer. Ve ne olursa olsun senin yanında olmak istiyorum."

Bana doğru usulca gülümsüyor.

"Seni seviyorum Fox. Bu tuhaf, çılgın dünyada önemli olan tek şey bu."

Gülümsemesi daha da genişler. "Teşekkür ederim Tabitha. Benim için dünyalara bedelsin."

Bir süre yatağın kenarında birlikte oturduk, birbirimizi kucakladık, sözlerimizi derinlemesine düşündük.

Ama konuşacak daha çok şey var. İçinden çıkmaya çalışacağımız daha karmaşık bir hayat. Fox onun eline yaslanır. "Ee... peki... şimdi ne olacak?"

"Artık babanla çalışmak istemiyorsun. Ya da mafyayla. O zaman bırakmalısın."

"Bunu çeteyle birlikte yapamazsın Tabitha."

"Bu kadar mantıksız olamazlar. Yasaların doğru tarafında olmayabilirler, ancak günün sonunda bu sadece bir iş. Bunu yapabilmelisiniz

bir şeyler yapabiliriz. Bilmiyorum. Babandan nefret etmiyorsun. Henüz etmiyorsun. Konuş onunla. Belki de düşündüğünden daha mantıklıdır."

Fox bana doğru eğildi. "Yaşlı adama karşı durmak, ha? Kulağa zor geliyor. Ama sanırım buna hazırım."

"Tam burada yanında olacağım. Bunu gerçekleştir, Fox. Bu bizim geleceğimiz için."

Ve Evergreen Vadisi'nin geleceği için."

Başını salladı. "Arayacağım. Senin için ne zaman uygun olur?"

Canlanıyorum. "Neyi yapmam için uygun bir zaman?"

"Ailemle tanışman için."

Sırıttıyorum.

Bu adamı seviyorum. Ve şimdi, her şeyin yolunda gideceğine her zamankinden daha fazla inanıyorum.

ON tilki

GERÇEK ANI dehşet vericidir.

Kendimi her zaman bir erkeğin erkeği olarak gördüm. Kendimi savundum, kavgalardan geri adım atmadım, ama aynı zamanda o kavgaları aramaya da gitmedim.

Babama karşı çıkmak hiç kolay olmadı. Özellikle korkutucu falan değildi. Benden beş santim daha kısaydı ve görünüşe göre tüm kaslarımı annemin tarafından almıştım. Sadece başarılı olmak, gelişmek, sağlıklı ve mutlu olmak için ihtiyacım olan her şeye sahip olduğumdan emin olmak için ne kadar çok çalıştığımı biliyorum.

Sadece bunu belirsiz bir yolla yaptı. Bu da bazı açılardan onu daha da takdir etmemi sağladı.

Yemek masamızın etrafında toplandık. Masanın kendisi zamanında büyüdüğümüz evden daha pahalı. Tabitha yanımda. Ona resmi giyinmesini söyledim ve o da mümkün olan en Tabitha'ca şekilde itaat etti. Siyah bir elbise, ancak kumaşın üzerinde bir tür örümcek ağı deseni oluşturan el yapımı payetler var. Paris podyumlarında görebileceğiniz bir şey değil ama yine de çok sevdim çünkü sadece ona ait.

"Demek," diyor babam şarabını yudumlarken, "Bu senin yeni ciddi kız arkadaşın."

Takım elbise giymiş, kravat takmamış. 'İstediğin iş için giyin' tavsiyesini her zaman ciddiye alırdı, bu yüzden bugünlerde onu gündelik bir şeyle görmek nadirdi.

"Evet, bu bir sorun olur mu baba?" Elimi öne eğerek soruyorum.

"Çok tatlısın Tabitha," diye ekliyor annem. "Çok yaratıcısın. Ve seni gerçekten mutlu ettiğini görebiliyorum Fox."

Babam şarap bardağına bakıyor. "Sanırım Finkle denen kızla pek anlaşılmadınız."

"Onunla hiç konuşmadım bile. Bir kez bile," diyorum tüm dürüstlüğümlle.

"Böylece bizi aileye yakınlaştırma planları suya düştü." Özlemle konuşuyor. Hayal kırıklığı çok açık. "Anladığım kadarıyla aranızda ciddi bir şey olmasa onu bizimle tanıştırmaya getirmediniz."

"Günah kadar ciddi."

"Hank, oğlumuz için mutlu olmalısın," diye araya giriyor annem. Destek olacağından hiç şüphem yoktu. Sadece onu karanlıkta bıraktım çünkü onu ne kadar sevsem de sır tutma konusunda berbattır.

"Buraya sadece seni çok değer verdiğim bir kadınla tanıştırmaya gelmedim baba. Çok daha önemli bir şey için buradayım."

Bana doğru bakarken ellerini kavuşturuyor. "Ve bu ne olabilir?"

"Şirketle işim bitti. Ve şirketin bağlı olduğu her kimse."

Babam hayal kırıklığıyla daha da uzun bir iç çeker. "Peki bu konuyu açan nedir Fox? Kızın yaptıklarımızdan rahatsız mı oluyor?"

"Birazcık mı?" Tabitha sırtarak söylüyor. "Çoğunlukla küçük kasaba Evergreen Valley'deki büyük süslü mülkler. Gerisi umurumda bile değil."

"O da var," diye başımı salladım. "Evergreen Vadisi'nde inşaat yapmayı kabul etmekten vazgeçmeni istiyorum baba."

Bir süre sessiz kaldı. Hiçbir şey söylememesi sinir bozucu, çünkü bir anda tüm bunlarla üzerine gelmeme nasıl cevap vereceğini düşündüğünü görebiliyorum. En kötüsünü bekliyorum ve kendimi zihinsel olarak büyük bir bağırış çağırış maçına hazırlamaya başlıyorum.

"Pekâlâ. Bitti," diyor aniden. Bir kaşımı

kaldırıyorum. "Bekle, ne? Bu kadar mı?"

"Fox, seninle gurur duyuyorum. İnandığın şey için ayağa kalkıyorsun. Ve eğer istediğiniz buysa, sizi sonuna kadar destekleyeceğim."

Ona inanamayarak baktım. Bu kadar kolay olacağını düşünmemiştim. Hâlâ da öyle olduğunu düşünmüyorum. Tüm bunların bir bit yeniği olmalıydı.

"Aileyle konuşacağım. Bu kadar çok kişi için değerli olan küçük bir kasabayı mahvetmemizin moral açısından pek de iyi olmayacağını söyleyeceğim. Bizimle bağlantısı olan pek çok kişi Evergreen Valley'i evi olarak görüyor. Para akışını sağlamanın ve her şeyi temiz yapmanın başka yolları da var. Bu şekilde olmak zorunda değil."

"Öylece mi?"

"Biraz ikna etmek gerekecek ama oğlum içinse bunu yapacağım."

"Sana inanamıyorum. Öylece mi?"

Başını sallar. "Aynen öyle. Fox, bu saçmalığa senin için bulaştım. Annen için. Ben sadece ikinize bakılmasını ve ikinizin mutlu olmasını istedim."

Tabitha'ya baktım ve inanamayarak omuz silktim. Tüm bunların içine girip ona bağırmağa başlamayı ve bazı şiddet tehditleri ya da başka bir şey olmasını bekliyordum.

"Devam et, Fox. Ama sana şirketle ya da aileyle olan tüm mali bağlarını koparmanı önereceğim. Hiçbir şeye bağlanmanı istemiyorum. Kendi yolunu çizmeni istiyorum ve bu ilk başta zor olabilir. Ama umarım bu yolda seni iyi yetiştirmişimdir. Sadece iyi bir adam, iyi bir koca ve iyi bir baba ol."

"Pekâlâ. Temelde hiçbir şeyle başlamalıyız. Bu adil."

Tabitha omuz silkiyor. Parayı hiç umursamadı. İşte bu yüzden onu seviyorum.

Oradan mı? Yemek harikaydı. Tabitha'yı tanıdılar ve ondan gerçekten hoşlanmış görünüyorlardı. Tüm bunlar hayatımda yeni bir dönemin başlangıcı. Sadece Tabitha'yla değil, ailemle ve diğer her şeyle.

Yemek bittiğinde, Tabitha ve ben kamyonetime geri döndük. Engebeli yollarda sürdüğüm onca yol onu hırpaladı ve belki de değiştirmeyi düşünmem gereken bir noktaya geldi. Bunu tek gelir kaynağımdan kopmadan önce yapmalıydım, ama sanırım hayat tamamen mükemmel olamaz.

"Çok rahatladım. Kimsenin dayak yemesine falan gerek kalmadı. Sadece sağduyu ve aile sevgisi galip geldi," diyorum kapıya doğru volta atarak. "Bir süredir yapmak istediğim bir şey var ama bazı komplikasyonların ortaya çıkmasından korktuğum için geri durdum."

Bir kaşını kaldırıyor. "Peki bu ne olabilir?"

Derin bir nefes alıyorum. Bu, babama artık yasadışı şeyler yapmak istemediğimi söylemek kadar cesaret isteyen bir şey olacak. "Tabitha, son birkaç ayda hayatımı pek çok yönden değiştirdin. Bu değişikliklerin her biri daha iyiye doğru."

Yumuşak gülümsemesi daha da genişler.

"Bu kasabayı daha da takdir etmemi ve etrafındaki doğaya daha büyük bir sevgi duymamı sağladınız. Teknik olarak beni

Beni suç dolu bir hayattan sonsuza dek uzak tutacak, ağır cezalar almamı engelleyecek." Gülüyor ve şaşkınlıkla başını sallıyor.

"Şu ana kadar hiç bu kadar emin olduğum bir şey olmamıştı. Hayatımın geri kalanında yanımda olmanı istiyorum. Her sabah uyandığımda senin güzel yüzünü görmek istiyorum. Bana dünyanın hem doğal hem de pratik güzelliklerini göstermeni istiyorum. Seni tamamen istiyorum, Tabitha."

Ben yaparım. Geleneklerin benden beklediği gibi tek dizimin üstüne çöküyorum.

"Evlen benimle, Tabitha. Birlikte yaşlanıp yıpranana kadar yanımda ol ve beni asla gülümsemekten alıkoyma.

Ona bir yüzük hediye ediyorum. Bohem zevklerine oldukça uygun olduğuna inandığım bir yüzük. Pırlantanın etrafında zümrütler, onun etrafında da gümüşten şık bir bant. En büyük, en tipik pırlantayı istemedi. Ona aşkımızı ve aşkımızın üzerine inşa edildiği doğayı hatırlatacak bir şey istiyordu.

O kadar çılgınca gülümsüyor ki, gözlerinde hafif de olsa yaşlar var. "Ne zaman soracaksın diye merak ediyordum."

"Yani bu bir evet mi?" Başımı hafifçe eğerek soruyorum.

"Tabii ki evlenirim. Evet, seninle evleneceğim Fox. Daha fazla istediğim bir şey yok."

Kalbim küt küt atıyor. Eminim, ama her şey gerçekten doğrulanana kadar her zaman içinizde küçük bir şüphe kırıntısı vardır.

Yüzüğü parmağına taktım ve onu öpmek için sıçradım. Uzun, tutkulu öpüşmemiz, nişanlılar olarak ilk öpüşmemiz ve daha sonra gelecek pek çok öpüşmenin ilki.

Onu kendime yakın tutuyorum, o da kendini bana gömüyor, birbirimize çok yoğun bir şekilde bağlanıyoruz. Hala ailemin evinin önündeyiz, bu yüzden onlardan birinin tüm sahneyi görüp görmediğini merak ediyorum. Ne olursa olsun, eninde sonunda öğreneceklerdi.

Saçlarını okşuyorum, kendi yaptığı doğal saç ürününün kokusunun tadını çıkarıyorum. Böylesine eşsiz bir yüzük yaptırmanın getirdiği sorunları fark ederek iç geçiriyorum.

"Bir sorun mu var Fox?"

"Sadece bundan sonra ne yapmam gerektiğine dair hafif bir endişe. O yüzüğün parası ödendi ama birikimlerimi tüketti. Yakında kariyerim için bir sonraki adımın ne olacağına karar vermem gerekecek."

Kıkırdıyor. "İyi olacaksın, eminim."

"Evet, her zaman desteğinizi aldığınızı biliyorum. Buna şüphe yok. Sadece bir sürü dağınık becerim var. Nasıl kulübe ve ev yapılacağını biliyorum. Bu projelerin arkasındaki parayı nasıl yöneteceğimi biliyorum.

Ama ben gerçekten

Babamın referanslarına ve bağlantılarına sahip değilsem neyle ne yapabileceğimden emin değilim."

Bana doğru gülümsüyor. "Belki de kendi işini kurmalısın. Belki Bear ve Hunter ile birlikte. Onlar iyi birer oduncu ve marangoz. Üçünüz gerçekten özel bir şey inşa edebilirsiniz, Evergreen Vadisi'nin cazibesini çalmak yerine ona yardımcı olacak bir şey."

Ona dik dik bakıyorum ve hayatımda ilk kez onun ısıltılı iyimserliğinden biraz rahatsız oluyorum. "Kulağa harika geliyor Tabitha, ama bir iş kurmak için paraya ihtiyacın var. Üçümüzün böyle bir şeyi kendiliğinden gerçekleştirebileceğini sanmıyorum, özellikle de diğer ikimizin çiçeği burnunda aileleri varken."

Tabitha ve ben de yakında onlara katılabiliriz. Endişeler gelmeye devam ediyor.

"Oh, paran var. Birazdan evleneceksin." Kaşlarım havaya kalkıyor, durum karşısında kafam hâlâ inanılmaz derecede karışık.

Kıkırdıyor. "Sanırım kendi küçük sırrımı açıklamamın zamanı geldi."

"Küçük sırrın mı?" Neden bahsediyor olabileceği hakkında hiçbir fikrim yok. Şaşkın ve ağızım açık bir şekilde ona bakıyorum.

"Benim bir vakıf fonu bebeği olduğumu mu?"

Tuhaf suratım hiç değişmiyor. "Sen mi? Sen bir vakıf fonu bebeği misin?" "Bu senin için o kadar şaşırtıcı mı?"

Başımı salladım. "Güven fonuyla yaşayan bir kız düşündüğümde, ne kadara mal olduğunu bilmediği bir spor arabayla, el çantasında havlayan küçük bir köpekle dolaşan bir kız hayal ediyorum. Ve en ufak bir şey ters gittiğinde babasını aramakla tehdit ediyor."

Omuz silkiyor. "Tavsiyeye ihtiyacım olduğunda babamı sık sık ararım. Yine de on bir yaşımdan beri ona baba demedim."

Kamyona tırmanıp yan yana oturduk. Az önce bana önemli bir şey söyledi, bu yüzden henüz hiçbir yere gitmiyoruz, sadece serin gece gökyüzünün ve birbirimizin arkadaşlığının tadını çıkarıyoruz.

"Aslında birbirimize benziyoruz," diye açıklıyor Tabitha. "Ailemin çoğu fakir büyümüş. Ancak büyükbabam suça bulaşmak yerine şirketinde tuhaf bir terfi almayı başarmış. Eksantrik bir milyarder yeni fikirler istiyordu ve bunları elde etmek için düşük seviyeli bir çalışanı terfi ettirdi. İşte büyükbabam bu. Her şey oradan sonra değişti."

Ona inanamayarak baktım. Bana ailesinin piyango kazandığını da söyleyebilirdi, o kadar olası bir hikayeydi ki. Yine de ona inandım. Tabitha hiçbir zaman sırf şaka olsun diye yalan uyduracak biri değildi.

"Üniversiteden sonra bana bir tomar para emanet edildi. Hayatımın sonuna kadar her hafta ödeme yapılacak. İstemediğim sürece çalışmak zorunda kalmayacağım kadar. Çocuklarımın ve hatta belki onların çocuklarının bile çalışmasına gerek kalmayacak kadar. O zaman yirmi ikinci yüzyılda işlerin nasıl gideceğini bileceğimi söyleyemem."

"Ve sen de yapmadın."

Sözünü kesen bir parmak kaldırıyor. "Oh, çalışıyorum. Tutkularım üzerinde çalışıyorum. Giysi tasarımlarım, mücevherlerim, sanatım. Ve bunu ilk yatırımlarımın ötesinde kendi parasıyla işleyen meşru bir iş haline getirmeye çalışıyorum. Kendi başına çalışmasını sağlamak için çok çalıştım ve bundan büyük gurur duyuyorum."

Gülümsedim ve başımı salladım. "Özür dilerim, aslında senin için işe yaramadığını ima etmek istememiştim."

"İşe yarıyor ama sevdiklerime yatırım yapmak için yeterli değil. Ama vakıf fonu? Bu, sanat işimin yapabileceğinden daha fazlasını yapmamı sağlıyor. Sana yardım edebilirim Fox. Kendin için, bizim için, bu toplum için güzel, gerçekten özel bir şey inşa edebilirsin."

Koltuğumda arkama yaslanıyorum ve elimi saçlarımın arasında gezdiriyorum. "Biraz şaşırdım. Neden bu konuyu daha önce açmadın?"

"Alakalı görünmüyordu. Ve sanırım bunu gizli tuttum. Beni bir insandan çok param olarak gören biriyle evlenmeyi hiç istemedim. Şeker babalar kadar şeker anneler de var, biliyorsunuz."

"Evet, görünüşe göre artık bir tane var."

Beni şakacı bir şekilde yanımdan itti. "Hey, beni zengin de olsan fakir de olsan istediğini kanıtladın. Erkekliğini benimle defalarca kanıtladın Fox. Sen benimle ilgilendin, şimdi ben de seninle ilgilenmek istiyorum."

Gece gökyüzüne bakıyorum. Bu gece dışarısı çok güzel ve hayatımın geri kalanı için güzel bir başlangıç.

Her şey yoluna girecek. Her şey iyiden de öte olacak.

Tabitha ile muhteşem evliliğimin gerçekten başlaması için sabırsızlanıyordum.

ON BİR tabitha

KUTSAL DOĞAL KATEDRALİM dünya ile paylaşılmak üzere.

Ya da en azından en yakın ailemden ve arkadaşlarımdan birkaç düzine.

Düğün planlamasını başlatmak ve her şeyi resmileştirmek için çok beklemedik. Sanırım bunu Savvy ve Char'dan öğrendim. Hayallerinizdeki erkeğe sahip olduğunuzda, aşkınızı tüm dünyaya duyurmakta tereddüt etmezsiniz.

Düğün planlamacıları ve ben ormandaki gizli yerimi bir düğün törenine layık bir yere dönüştürmek için çok çalıştık. Sadece doğru hissettirdi. Benim için önemliydi ve Fox'u ilk kez gerçekten tanıdığım yeri.

En büyük sıkıntım, bölgede kalıcı bir hasar bırakmak istememem. Ağaçların etrafına inşa etmek ve çevresel etkilerini en aza indirmek zorundaydılar. Burası ben bulmadan çok önce de oradaydı ve ben gittikten sonra da orada kalacağını umuyorum.

Düşük etkili bir dans pisti, bazı masalar ve oturma yerleri ve diğer her şeyi kurmayı başardık. Çok fazla gözetim ve mikro yönetim ile sonunda her şeyi doğru bir şekilde kurdum ve davet edilen herkes sonunda geldi.

Ailem beni gördükleri için her zaman inanılmaz derecede mutlu oldular, ağaçlara sarılma yöntemimin bazen biraz aşırı olduğunu düşünseler bile. Yine de buna her zaman saygı duydular ve günün sonunda hala buna sahipsek, iyi huylu bazı alayları kabul edebilirdim.

Fox'un ailesi de geldi. Tüm bu mafya işleri beni biraz endişelendirdi. Bana uzun zamandır, bir kere girdin mi, ömür boyu kalırsın derler. Fox'un babası

Kendini gerçekten ailesine adamıştı ve Fox'un işin daha karanlık kısımlarına hiç bu kadar derinlemesine girdiğini sanmıyorum. Her zaman bir grup süslü siyah sedanın geleceği ve bir grup silahlı adamın gelecekteki kocamı vurmak için ortaya çıkacağı endişesi vardı, ama gerçekten mi? Babası bu konuda beni gerçeğe döndürmek için çok şey yaptı. Fox'un bir tetikçi tarafından öldürülmesi, uzaylılar tarafından kaçırılması kadar olasıydı.

Her şey mükemmel gidiyor.

Pasta hariç.

"Pasta hakkında bir şey duydunuz mu?" Savvy ve Char'ıma soruyorum. "Lavender'ın siparişimi yerine getirmesi gerekmiyor muydu?"

Kendi küçük çadırımızda duruyoruz. Koridordaki büyük yürüyüş için süslenmeyi bitirmiş olmam gerekiyordu ama yine de her şeyin yolunda gittiğinden emin olmaya çalışmaktan kendimi alamıyorum.

Savvy başını sallar. "Öyle mi? Ondan hiçbir şey duymadım. Ben de endişeliyim, bu yüzden..."

"Hawk icabına bakıyor," diyor Bear, konuşmamıza dalarak. "Sana onunla ilgilenmeni söylediğimi sanıyordum?" Char karşı çıkıyor.

"Buna delegasyon deniyor, Charlene. Bir yöneticinin sahip olması gereken iyi bir beceri ve ben de yakında genç bir start-up'ın yöneticisi olacağım."

Birbirlerine şakacı bakışlar atarlar.

"Ayrıca Hawk'ın nasıl olduğunu bilirsin. Bu kadar çok insanın arasında olmaktan hiç hoşlanmaz. Ara vermek işine yarayabilir."

Lavender'in teslimatta başarısız olacağını düşünmedim, sadece bir gecikme olacaksa biraz iletişim istedim.

İnsanlar toplanıyordu ve çalma listesindeki şarkıya bakılırsa büyük tören zamanı yaklaşıyordu.

Çok gerginim. Evleneceğim adam hakkında hiçbir şüphem yok ve her şey neredeyse mükemmel gidiyor. Bir yanım her şeyin ters gideceğini hissediyor. Sanki yakınlarda büyük bir orman yangını çıkacak ve sevgili doğal katedralim de dahil olmak üzere her şeyi yakıp kül edecekmiş gibi.

Lavender ve Hawk'ın ellerinde pastamla düğüne geldiklerini görünce endişelerim biraz yatıştı. Belki de sadece açtım?

Hayır. Sadece doğal olarak gerginim. Kim olmaz ki, gerçekten? Sadece hayatımın geri kalanının ilk günü.

Burada iki düzineden biraz daha az insan var. Bu samimi ortamda sadece en yakın arkadaşlarımız ve ailemiz var.

Uygun düğün müziği çaldığında, aynada son kez kendime bakıyorum. Çok güzel, uçuşan beyaz bir gelinlik, ama benim tarzımda yapılmış çok güzel, uçuşan beyaz bir gelinlik. Karmaşık, el işi desenler, biraz açık pembe ve mor d o k u n m u ş . Kır çiçekleri ve onların canlı renkleri dokunmuş ve taze toplanmış çiçekler saçlarıma örülmüş. Bir bakıma geleneksel ama kendim yaptım. Temsil etmek istediğim her şey bu. Koridora çıktığımda babam beni bekliyor, Fox'u görmek için yola bakıyorum. O kadar özenli bir şey giymemişti. Sadece ustalıkla dikilmiş bir smokin. Yine de onu her şeyin içinde görmekten mutlu olurdum. Çıplak gelse bile, bu harika olurdu.

Aslında, bu tercih edilirdi.

Buradaki diğer herkes gibi ben de üzülerek neden yapamadığımı kabullenmek zorunda kaldım.

Asıl önemli olan bana nasıl baktığı. Görüş alanına girdiğimde gözlerinin parlaması, bana gösterdiği beklenti ve ihtiyaç. Bu, benim için cenneti ve cehennemi yerinden oynatacak ve benim onun için her şeyi vereceğim kadar benim için her şeyi verecek bir adamın bakışıdır.

Koridorda ilerliyorum, herkesin gözü üzerimde. Üzerimde baskı var ama kendimi tutuyorum. Bugün aşkımı tüm dünyaya ilan ediyorum.

Hem Fox'un hem de papazımızın beklediği mihraba ulaşıyorum.

Papaz neden burada olduğumuz ve aşkımızı kutlamak için burada bulunduğumuzla ilgili normal konuşmasını yaptı. Ama ikimiz kendi yeminlerimizi hazırladık. Hayatım boyunca tipik tarza isyan etmiştim ve şimdi de durmayacağım.

"Tabitha, önce sen yeminini edebilirsin."

"Fox, ben..." Derin bir nefes aldım. Bunu çok uzun zamandır düşünüyordum. "Seni o çiftçi pazarında gördüğümden beri görüldüğün gibi biri olmadığını biliyordum. Evergreen Vadisi kasaba halkı kostümü giymiş bir şehirli olmadığını. Ve haklı olduğum için hiç bu kadar mutlu ve gururlu olmamıştım. Nezaketin, doğru olanı yapma bilgin ve bunu yapmak için her şeyi değiştirme isteğin, seni hayat arkadaşım olarak görme arzumu pekiştirdi. Sen tanıdığım en yakışıklı, en komik, en tatlı, en şefkatli adamsın ve her şeyden öte, başka hiç kimseyi kocam olarak hayal edemiyorum. Seni seviyorum Fox ve bunu tüm dünyanın bilmesi gerekiyor."

Seyircilerden bazı alkışlar ve 'aws' sesleri geliyor ve sözlerimin olumlu karşılanmasına rağmen hala gergin hissediyorum.

Bakan, "Fox, konuşabilirsin," dedi.

Müstakbel kocam durakladı, derin bir nefes aldı ve sonunda başladı. "Tabitha, kimse sana bakıp tipik olanı göremez. Kimse sana bakıp ruhunun derinliklerini ve bunun seni sadece dış görünüşünden ne kadar daha güzel kıldığını gerçekten anlayamaz. Yine de beni yanlış anlama, bu anlamda da kesinlikle güzelsin."

Kalabalıktan bazı kıkırdamalar geliyor.

"Sana doyamıyorum. Her gün ya yanımda olduğun için heyecanla ya da olmadığın için yıkılmış bir şekilde uyanıyorum. Sen tanıdığım en zeki, seksi ve harika kadınsın ve seninle evlenmeme izin vermene inanamıyorum. Ama işte buradayız. Muhteşem bir şeyin başlangıcı. Her zaman yanında olacağıma söz veriyorum. Sevgilin, kocan, arkadaşın, ruh eşin, her şeyin olacağım. Ve biliyorum ki sen de benim için aynısını yapacaksın. Seni seviyorum Tabitha ve hep seveceğim."

Kalabalıktan daha fazla alkış ve tezahürat. Bakan gülümsüyor ve başını sallıyor. Konuşmasını bitiriyor.

Öpüşüyoruz. Genelde olduğu kadar yoğun ve dağınık değil ama yine de elektrikli. Her şeyin sembolik mührü. İkimiz de hayatımızın geri kalanında birlikte olmayı kabul ettik. Arkadaşlarımızdan ve ailemizden oluşan küçük kalabalığımız, birbirimiz için mutlu olduğumuz kadar bizim için de mutlu olan tezahüratlarla patlıyor.

Bay ve Bayan Fox Foster. Kocamın adını alacağım hiç aklıma gelmezdi, ama yine de kulağa hoş gelmiyorsa lanet olsun.

Gecenin partisi devam ediyor. Dışarıda paylaşılan mükemmel yemekler, canlı müzik sadece bizi değil, sayısız kişiyi de dans pistinde bize katılmaya teşvik ediyor. Kısa süre sonra gökyüzündeki tek ışık ay oluyor ve giderek daha fazla insan çekilirken pistte sadece ikimiz kalıyoruz.

Hâlâ dinç olduğumuzu görmek isterdim ama bütün gün oldukça yorucu geçmişti. Kelimenin tam anlamıyla yavaş yavaş ritme doğru yürüyorduk. Canlı müzik durmuş, tek bir dev hoparlörden bilgisayarın çalma listesi törenin fon müziği olmuştu.

Durumu değerlendiriyorum ve neredeyse herkesin gittiğini fark ediyorum. Kelimenin tam anlamıyla geriye kalan tek kişi yemek ve müziği yönetmek için işe alınan birkaç kişiydi ve onlar bile sadece temizlik yapıyordu.

Nihayetinde gizli sığınağımızda sadece Fox ve ben vardık.

"Sence burası sadece bizim mi kalacak?" Dünyanın en yavaş dansına devam ederken söylüyorum. "Yoksa biri bunu herkese anlatacak mı?"

"Belki de öyle olur," diyor Fox. Sesi alçak ama güçlü. "Ama bu kadar güzel bir şey zaten paylaşılmalı, değil mi?"

Başımı salladım. "Sanırım sadece bana ait olması gerektiğini söylemek biraz bencillik olur. Ya da sadece bize ait olmalı."

"Hepimiz gezegene aitiz ve gezegen de bize ait. Gezegenin tadını çıkarmamız ve kullanmamız içindir ve biz de ona gereken saygıyı göstermeliyiz."

Kıkırdıyorum. "Benim gibi konuşmaya başladın."

"Kötü örnek oluyorsun, Tabitha. Ve bunu mümkün olan en iyi şekilde söylüyorum."

Gerçekten mi? Gece için mükemmel bir kapanış oldu. Sadece biz ve bizi bir araya getiren şeyler.

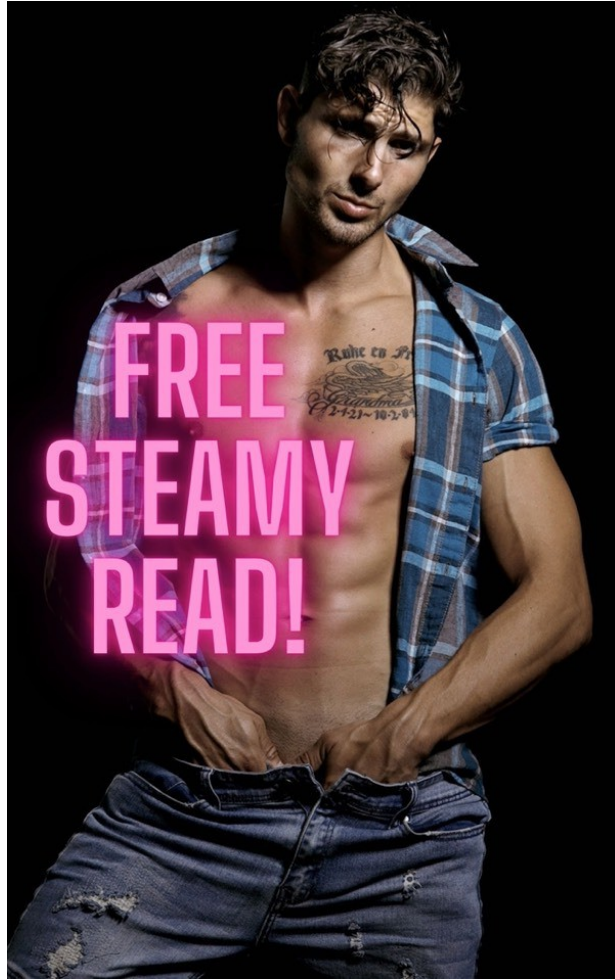
Sevdiğim evi geliştirecek bir iş kuracaktı. Sanatsal ifadelerimi sürdürürken ve hayatta kendi yolumda ilerlerken hemen arkasında olacak, onu destekleyeceğim.

Bir noktada, bir aile kuracağız. Sevgi ve fırsatlarla dolu bir aile ve çocuklarımızı mutlu, sağlıklı ve hayatta kendi yollarını çizmeyi bilen insanlar olarak yetiştireceğiz.

Çocukken kendi evliliğimi ya da yaşlandığımda hayatımın nasıl olacağını hiç düşünmemiştim. Bazen evde kalmış bir kız olacağımı düşünürdüm. Flört hayatımın özellikle kötü gittiği zamanlarda kendimi kesinlikle öyle hissettim.

Ancak Fox ile yaşayacağım sonsuza dek mutlu son, tahmin ettiğimden çok daha parlak bir masal kitabı sonu olacak.

about the author

Frankie Love'dan ücretsiz buharlı bir okuma almak için [BURAYA](#) tıklayın!

Frankie Love kötü çocuklar ve dağ adamları hakkında pis-tatlı hikâyeler yazıyor. Frankie kendi sakallı ateşlisine gülünç bir şekilde aşıktır, ilk görüşte aşka ve sonsuza dek mutluluğa inanır. Ayrıca hızlı bir sevişmenin gücüne de inanıyor.

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorununuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.